

Plenaire 24

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2006-2007

7 februari 2007

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	1
ONDERZOEK VAN DE GELOOFSBRIEVEN EN EEDAFLEGGING VAN EEN NIEUW LID	1
SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES	
Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden	1
MOTIE VAN ORDE	
Voorstel tot spoedbehandeling	1
ACTUELE VRAAG van mevrouw Patricia Ceysens tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over een eventuele veralgemening van de afschaffing van de prikklok bij de diensten van de Vlaamse Gemeenschap	2
ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de voorstellen van een regeringspartij met betrekking tot de Vlaamse Rand, in het licht van het Vlaams regeerakkoord	3
ACTUELE VRAAG van de heer Bart De Wever tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de beslissing om het inschrijvingsgeld voor cursussen volwassenenonderwijs te verhogen en de mogelijke gevolgen voor andere beleidsdoelstellingen	5
ACTUELE VRAAG van mevrouw Linda Vissers tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de aangekondigde nieuwe financiering van het leerplichtonderwijs	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Cathy Berx tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de aangekondigde nieuwe financiering van het leerplichtonderwijs	9
ACTUELE VRAAG van de heer Dirk De Cock tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het taalexamen Frans voor leerkrachten van het basisonderwijs in Vlaamse faciliteitengemeenten	14
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over het mogelijk uitstellen van de invoering van het wegvignet	
ACTUELE VRAAG van de heer Rudi Daems tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over het mogelijk uitstellen van de invoering van het wegvignet	16

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Tom Dehaene, de dames Hilde Crevits en Vera Van der Borgh, de heren Marnic De Meulemeester en Kurt De Loor en mevrouw Helga Stevens houdende wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, met het oog op het toelaten van bijstand door vertrouwenspersonen van OCMW-raadsleden met een handicap bij de uitoefening van hun mandaat – 1050 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 3	
VOORSTEL VAN DECREET van de heren Jef Tavernier en Jos Stassen, de dames Mieke Vogels en Vera Dua en de heren Eloi Glorieux en Rudi Daems houdende wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, met het oog op het toelaten van bijstand door vertrouwenspersonen van OCMW-raadsleden met een handicap bij de uitoefening van hun mandaat – 1067 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	20
Artikelsgewijze bespreking	21
BENOEMING VAN EEN LID VAN DE RAAD VAN BESTUUR VAN HET VLAAMS INSTITUUT VOOR VREDE EN GEWELDPREVENTIE	21
MOTIE van de heren Joris Van Hauthem en Luk Van Nieuwenhuysen betreffende een belangenconflict – 1096 (2006-2007) – Nr. 1	
Voorstel tot spoedbehandeling	21
ROUWHULDE	22
VOORSTEL VAN DECREET van de heer Tom Dehaene, de dames Hilde Crevits en Vera Van der Borgh, de heren Marnic De Meulemeester en Kurt De Loor en mevrouw Helga Stevens houdende wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, met het oog op het toelaten van bijstand door vertrouwenspersonen van OCMW-raadsleden met een handicap bij de uitoefening van hun mandaat – 1050 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 3	
Hoofdelijke stemming	22
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Mieke Vogels tot besluit van de op 23 januari 2007 door mevrouw Mieke Vogels in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de groeiende schuldenproblematiek in Vlaanderen – 1082 (2006-2007) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	22
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Marijke Dillen tot besluit van de op 23 januari 2007 door mevrouw Mieke Vogels in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de groeiende schuldenproblematiek in Vlaanderen – 1080 (2006-2007) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	23
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Tom Dehaene, de dames Vera Van der Borgh en Helga Stevens en de heren Bart Caron, Bart Van Malderen en Steven Vanackere tot besluit van de op 23 januari 2007 door mevrouw Mieke Vogels in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de groeiende schuldenproblematiek in Vlaanderen – 1084 (2006-2007) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	23
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	23
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	27
Individuele stemmen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	27

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vergadering wordt geopend om 14.14 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat berichten van verhindering zijn ingekomen van volgende leden:

Hilde Eeckhout, Erik Tack, Greet Van Linter: gezondheidsredenen;

Karim Van Overmeire: ambtsverplichtingen.

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (Zie *Parl. St. VI. Parl. Decreetgeving – Ingekomen stukken en mededelingen 2006-2007, nr. 60/15*)

ONDERZOEK VAN DE GELOFSBRIEVEN EN EEDAFLEGGING VAN EEN NIEUW LID

De voorzitter: Dames en heren, bij brief van 22 januari 2007 heeft de heer Hubert Brouns met ingang van 1 februari 2007 ontslag genomen als Vlaams volksvertegenwoordiger.

De opvolger die in aanmerking komt om hem te vervangen, is mevrouw Sonja Claes.

De geloofsbrieven van mevrouw Sonja Claes werden reeds goedgekeurd in onze plenaire vergadering van 6 juli 2004. Een aanvullend onderzoek door het Algemeen Secretariaat heeft uitgewezen dat sindsdien geen wijziging is opgetreden in de vervulling van de verkiesbaarheidsvoorwaarden van mevrouw Claes.

Ik stel dan ook voor niet opnieuw een commissie te benoemen voor het onderzoek van de geloofsbrieven van mevrouw Sonja Claes.

Is het Parlement het daarmee eens? (*Instemming*)

Ik roep mevrouw Sonja Claes uit tot Vlaams volksvertegenwoordiger en nodig haar uit de grondwettelijke eed af te leggen, die luidt als volgt: “Ik zweer de Grondwet na te leven.”

– *Mevrouw Sonja Claes legt de grondwettelijke eed af.*

Mevrouw Claes, namens alle collega's heet ik u van harte welkom in het Vlaams Parlement. (*Applaus*)

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden

De voorzitter: Dames en heren, voor de CD&V-fractie zijn in de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetsevaluatie de heer Hubert Brouns als vast lid vervangen door mevrouw Sonja Claes,

in de Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie de heer Luc Martens als vast lid vervangen door mevrouw Cathy Berx en mevrouw Cathy Berx als plaatsvervangend lid door de heer Luc Martens,

in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin de heer Steven Vanackere als vast lid vervangen door mevrouw Sonja Claes en mevrouw Kathleen Helsen als plaatsvervangend lid door de heer Steven Vanackere,

in de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad de heer Hubert Brouns als plaatsvervangend lid door mevrouw Vera Jans.

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Van Hauthem bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Joris Van Hauthem: Mevrouw de voorzitter, wij hebben een motie betreffende een belangenconflict

ingediend. Wij zouden hiervoor de spoedbehandeling willen vragen. Het gaat over het wetsvoorstel tot oprichting van een Hoge Raad voor Deontologie van de Gezondheidsberoepen, dat in de Senaat werd goedgekeurd en nu door de Kamer wordt behandeld. Hiermee worden een aantal faciliteiten nogmaals bestendigd.

De voorzitter: Ik stel voor dat we ons straks over dit voorstel tot spoedbehandeling uitspreken.

Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Patricia Ceysens tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over een eventuele veralgemening van de afschaffing van de prikklok bij de diensten van de Vlaamse Gemeenschap

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Peeters.

Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mevrouw de voorzitter, collega's, leden van de regering, wij zijn voorstander van wat de secretaris-generaal van het departement Economie, Wetenschap en Innovatie heeft gedaan. Hij heeft komaf gemaakt met een toch wat oud gegeven om mensen te laten prikken als ze binnenkomen of buiten gaan. Dit initiatief kadert in een innovatieve manier van omgaan met werksituaties en ambtenaren.

We zijn gewonnen voor deze manier van werken. Het betekent dat mensen niet meer worden afgerekend op het aantal uren dat ze de facto achter hun bureau zitten en aan het werk zijn, maar dat we hen beoordelen op prestatie en output. Dat kadert ook in de mogelijkheden, die wij nogal genegen zijn, om telewerken grootschalig door te voeren. Daar doe je hetzelfde: je maakt komaf met plaats en tijd en je geeft een zekere vrijheid, op voorwaarde dat de prestaties geregeld zijn.

We vonden het een vernieuwend gegeven en zijn dat erg genegen. Het zal nu doorgevoerd worden op het departement Economie, Wetenschappen en Innovatie, maar wij denken dat dit best een voorloper kan zijn van een veralgemening. Mijnheer de minister, kan dat veralgemeend worden?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mevrouw Ceysens, minister Bourgeois vertoeft vandaag in het buitenland, maar ik zal zeer graag op uw vraag antwoorden.

Het is niet correct dat de prikklok is afgeschaft, zoals in de pers is verschenen, maar wel de prikplicht. Men moet een onderscheid maken tussen de periode voor het BBB en erna. Voor het BBB, de situatie die nu dus achter ons ligt, gold een rondzendbrief van 25 april 2003 waarin een aantal elementen werden opgenomen, namelijk de werkduur alsook de regeling van de stamtijden, de glijtijden en de diensttijden. Ik veronderstel dat alle leden van het parlement dat onderscheid kennen en weten wat dat inhoudt.

Overeenkomstig deze regelgeving was er een prikplicht. In overeenstemming met het prikklokreglement moeten de personeelsleden persoonlijk met hun prikkaart volgende gegevens registreren: aankomst en vertrek 's avonds en begin en einde van de toegestane afwezigheid. Deze regelgeving was van toepassing op de Vlaamse administratie. De Vlaamse openbare instellingen ressorteerden niet onder deze rondzendbrief. Deze situatie ligt nu achter ons.

Uw vraag gaat over de huidige situatie en het initiatief dat het departement Economie, Wetenschappen en Innovatie heeft genomen. Het is heel belangrijk te onderstrepen dat de lijnmanagers in grote mate geresponsabiliseerd zijn voor het personeelsbeleid in de entiteit waar ze verantwoordelijk voor zijn enerzijds, en anderzijds dat ze verplicht zijn ingevolge de federale regelgeving voor hun entiteit een arbeidsreglement op te stellen dat onder meer de werktijdregeling omvat. Er is een model van arbeidsreglement op 20 juli 2006 goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Daarin is voorzien dat de werktijdregeling moet worden opgenomen. De gemiddelde arbeidsduur moet gespecificeerd zijn. De concrete werkroosters, zowel voor voltijdse als voor deeltijdse prestaties, behoren tot de managementvrijheid en kunnen verschillen van entiteit tot entiteit. Vanzelfsprekend moet bij de vaststelling van het arbeidsreglement wel rekening worden gehouden met het personeelsstatuut of andere reglementaire bepalingen en met akkoorden die in het verleden werden afgesloten in de representatieve vakbonden. Ook de mogelijkheid of verplichting tot het prikken, behoort tot de managementvrijheid die aan de lijnmanagers is toevertrouwd.

De prikklok is slechts een van de mogelijke systemen van tijdsregistratie. Mevrouw Ceysens, u hebt terecht de voordelen van het afschaffen van een prikklok aangehaald, maar er zijn ook voordelen aan het behouden ervan. U hebt terecht gezegd dat de tijd wordt geregistreerd, maar niet de prestaties en de gepresteerde uren.

Met BBB hebben de managers de mogelijkheid gekregen om dat concreet te maken en dus die verplichting al dan niet te behouden. Wel is het zo dat elke lijnmanager overleg moet plegen over het arbeidsreglement met de representatieve vakorganisaties. Dat is belang-

rijk. De vakbonden in de bijeenkomst van afgelopen maandag van de sectorcommissie 18 hebben meegedeeld dat, in tegenstelling tot wat sommige persberichten lieten uitschijnen, over de werktijdregeling bij het departement Economie, Wetenschap en Innovatie nog geen akkoord is bereikt.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Het is belangrijk dat we op een moderne manier omgaan met ambtenaren. Persoonlijk vind ik dit een goede wijze om te responsabiliseren. We geven vrijheid en controleren op prestaties, veeleer dan op de louter fysieke aanwezigheid. Het is belangrijk dat de overheid op een innovatieve wijze omgaat met de eigen werkprocessen. Ik kan dat niet genoeg benadrukken.

Ik heb begrepen dat er een onderscheid is tussen de prikklok en de prikplicht. Ik onthoud vooral dat er bij sommigen de vraag leeft een aantal mensen toe te laten volgens een dergelijke tijdsregistratie te blijven functioneren. Persoonlijk vind ik dat wat jammer. Iedereen die zijn job met de nodige ondernemingszin en creativiteit probeert te doen, kan eigenlijk alleen maar vragende partij zijn om te mogen stoppen met die louter fysieke tijdsregistratie. Dit kan alleen maar goed zijn voor de door ons gewenste eindprestaties van de overheid en de kwaliteit van de dienstverlening aan de burger. We hebben er alle belang bij daar op prestaties te gaan meten, veeleer dan op een louter fysieke aanwezigheid van mensen. Mijn fractie gelooft heel sterk in dat systeem en we bevelen het aan. Het kan, op een innovatieve wijze, de administratie van de Vlaamse Gemeenschap ten goede komen, en daarmee ook de klant, de Vlaamse burger.

Minister Kris Peeters: Ik denk dat u het ook erg belangrijk vindt dat de lijnmanagers die verantwoordelijkheid en vrijheid hebben. Ik heb begrepen dat u er bij hen op aandringt dat ze daar maximaal gebruik van zouden maken. Ik ga ervan uit dat ze deze boodschap horen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de voorstellen van een regeringspartij met betrekking tot de Vlaamse Rand, in het licht van het Vlaams regeerakkoord

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, een verkiezingsprogramma is iets dat men aan de kiezer voorlegt en waar-

voor men steun vraagt aan die kiezer. Een regeerakkoord is iets anders: dat is een contract tussen meerderheidspartijen, die zich ertoe verbinden daadwerkelijk uit te voeren wat in dat regeerakkoord staat.

Tot spijt van wie het benijdt – en sommigen hebben er misschien al spijt van, maar ik kan daar ook niets aan doen – bevat uw regeerakkoord een uitgebreid communautair onderdeel. De jongste maanden komen uw coalitiepartners wat dat betreft hun contract niet na. Ze beschouwen het als een noodzakelijk kwaad, dat in dat regeerakkoord moest staan, maar waarvan ze zich voor het overige bijzonder weinig aantrekken.

We hebben daar vorig weekend nog een staaltje van gezien. Een van uw coalitiepartners, de VLD, heeft plots een heel andere visie ontwikkeld op de staatshervorming dan die van uw regeerakkoord. U zult al wel hebben gemerkt dat ik steeds opnieuw verwijs naar uw eigen regeerakkoord. Ik stel vast dat de VLD niet meer de resoluties van het Vlaams Parlement van 1999 als uitgangspunt neemt. Dat staat nochtans in het regeerakkoord. De VLD wil in een open dialoog de staatshervorming benaderen, en wil niet met een eisenbundel komen.

In uw Vlaams regeerakkoord staat een eisenbundel. Eigenlijk torpedeert men dus vanuit de meerderheid dat deel van uw regeerakkoord en zegt men wat dat betreft het gesloten contract op. Ik heb u al gezegd dat u op dat vlak met onbetrouwbare coalitiepartners werkt.

We zouden hierover een boom kunnen opzetten, maar ik licht er één element uit: de voorstellen met betrekking tot de Rand. Enerzijds zegt de VLD dat de faciliteiten stilaan moeten uitdoven, anderzijds zegt de partij dat we een gastenbeleid moeten ontwikkelen. Ik citeer: “De gemeenschappen moeten ervoor zorgen dat de inwoners in de Rand in hun taal geholpen worden.” Dat zijn dus nieuwe faciliteiten. En nog veel belangrijker: “Er moet een grondwettelijk hof komen dat toeziet op de toepassing van het Minderhedenverdrag.”

Mijnheer de minister-president, u kunt veel verdragen en u hebt al veel verdragen, zoals het torpederen van dat deel van uw regeerakkoord door uw coalitiepartners. Maar het Minderhedenverdrag is een cruciaal punt. Als dit verdrag door de Vlaamse Regering wordt geratificeerd en door het Vlaams Parlement wordt goedgekeurd, hebben de Franstaligen in de Rand wat ze willen, namelijk internationaal gegarandeerde faciliteiten. Als men langs de ene kant de faciliteiten afschaft, maar ze langs de andere via het Minderhedenverdrag opnieuw invoert, staan we op terug op nul.

Dit is het FDF-discours dat uw coalitiepartner voert. In heel de Belgische context zijn wij de enige regio die zich altijd verzet heeft tegen het ratificeren en het goed-

keuren van het Minderhedenverdrag. Het Vlaams Parlement heeft altijd zeer terecht gezegd dat de Franstaligen in Vlaanderen geen minderheid zijn in de zin van het Minderhedenverdrag. De Franstaligen dringen al decennialang aan en nu vinden zij een bondgenoot in de VLD.

Ik lees in uw regeerakkoord op pagina 92 onder het hoofdstuk 'De Vlaamse Rand en de faciliteitengemeenten verdienen meer aandacht': "De Vlaamse Regering verbindt er zich toe om onder geen enkel beding het Minderhedenverdrag te ratificeren." U zit nu met een coalitiepartner die precies vraagt om dat wel te doen en die vraagt dat het Vlaams Parlement dit zou goedkeuren. Ik denk dat de maat vol is, mijnheer de minister-president. U moet kleur bekennen. Mijn eenvoudige vraag is: staat de volledige Vlaamse Regering nog achter dit onderdeel van het regeerakkoord? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Minister-president Letermé heeft het woord.

Minister-president Yves Letermé: Dit is voor u en de heer Dewinter de wekelijkse ontmoeting in het Vlaams Parlement op basis van verklaringen in het weekend. (*Opmerkingen van de heer Joris Van Houthem*)

Deze keer gaat het over artikels naar aanleiding van een partijbijeenkomst van de VLD. Ik heb zelf de kranten daarover niet gevolgd, maar ik heb dat vandaag laten bekijken. Ik wil opmerken dat u een selectieve lezing doet van dit deel van de teksten die op die bijeenkomst zijn goedgekeurd: het gaat over de niet-Franstaligen, het woord "daarbij" spreekt u niet uit en u zegt evenmin dat het nieuwe gastenbeleid zich richt naar deze niet-Franstaligen.

Ik wil een duidelijk onderscheid maken tussen enerzijds verklaringen in kranten en partijdocumenten die worden gestemd, en anderzijds het Vlaamse regeerakkoord, dat ons bindt binnen de Vlaamse Regering. Ik ben de hoeder van het regeerakkoord en ik antwoord namens de Vlaamse Regering, gesteund door de meerderheid van het Vlaams Parlement. Tot op vandaag is er geen enkele twijfel dat wat op pagina 92 staat, nog altijd het standpunt is van de voltallige Vlaamse Regering, namelijk dat zij er zich toe verbindt om onder geen enkel beding het Minderhedenverdrag te ratificeren.

Naast het integratiebeleid en het beleid rond de aanwezigheid van Franstaligen in de Rand, moeten wij ook oog hebben voor de aanwezigheid en de inwijking van niet-Franstalige mensen, die kwantitatief zelfs veel groter is. Voor deze mensen, die allerlei talen spreken en meestal werken in Brussel, moeten wij een gastenbeleid voeren.

Daar valt veel voor te zeggen. Op het vlak van onderwijs, taalcursussen en dergelijke meer, moeten we ons tot die mensen richten. Ons aanbod moet hen toelaten

om zich in de Vlaamse samenleving in te schakelen. Ik heb begrepen dat vooral dit wordt bedoeld wanneer er wordt gesproken over een gastenbeleid. Ik heb daar absoluut geen probleem mee. Integendeel, ik denk dat het goede voorstellen zijn. Ik herhaal dat wat op bladzijde 92 van het regeerakkoord staat, onverkort het standpunt is van de voltallige Vlaamse Regering, gesteund door de voltallige Vlaamse meerderheid in dit parlement.

De heer Joris Van Houthem: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Het gastenbeleid betreft inderdaad de anderstaligen in het algemeen. Ik stel vast dat die mensen in hun eigen talen moeten worden geholpen. De faciliteiten afbouwen en de anderstaligen helpen in hun eigen taal, is een contradictie op zich.

Mijnheer de minister-president, u bent niet naïef, u bent een verstandige man. U zegt dat u altijd het onderscheid maakt tussen verklaringen van een partij en het regeerakkoord. Dat is juist, maar ik stel al weken en maanden vast dat coalitiepartners verklaringen afleggen en uitspraken doen die regelrecht ingaan tegen uw regeerakkoord. Ze staan haaks op het regeerakkoord. Het gehele communautaire luik van uw regeerakkoord ligt aan diggelen. U hebt daarvoor geen meerderheid meer. In plaats van eroverheen te walsen door te zeggen dat het om partijuitspraken gaat, zou u eens conclusies moeten trekken. U deed dat niet na het debacle van Brussel-Halle-Vilvoorde en u doet dat nu evenmin. U sukkelst verder met coalitiepartners die een belangrijk deel van uw regeerakkoord torpederen.

Ik ben wel blij dat u zegt dat u het Minderhedenverdrag niet zult ratificeren. Dat is duidelijk, maar u zult samen met mij vaststellen dat u een coalitiepartner hebt die enerzijds in de Vlaamse Regering zegt zich aan het regeerakkoord te zullen houden en het Minderhedenverdrag onder geen enkel beding zal ratificeren en goedkeuren, maar die anderzijds ook zegt dat er een grondwettelijk hof moet komen en dat het Minderhedenverdrag geratificeerd en goedgekeurd moet worden. U kunt natuurlijk met die spreidstand blijven leven, maar het moet op den duur toch pijn doen dat uw coalitiepartners ook dat element van uw regeerakkoord torpederen. Ik ga er dus vanuit dat zolang deze Vlaamse Regering bezig is, het Minderhedenverdrag niet geratificeerd zal worden.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer Van Houthem, u probeert de indruk te wekken dat de meerderheid, en dus ook onze fractie, bereid zou zijn om onder druk van verkiezingen of electorale manoeuvres het Minderhedenverdrag bespreekbaar te maken, maar dat klopt niet. (*Opmerkingen van de heer Joris Van Houthem*)

Wat is er nu aan de hand? De VLD-leden noemen zich nu ‘flamingantistische Belgen’. Ze proberen samen met de MR van Reynders en het FDF de indruk te wekken dat ze de volgende jaren België echt zullen kunnen hervormen tot ‘la fédération de la Belgique’. Een aantal stellingen die ze innemen, zijn trouwens niet nieuw. Tijdens de onderhandelingen over Brussel-Halle-Vilvoorde waren ze zelfs voorstander van de uitbreiding van de faciliteiten. Dat was het ultieme voorstel-Verhofstadt. Er is dus niets nieuws onder de zon. *(Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem)*

Het heeft geen enkele zin om hier, in het Vlaams Parlement, twijfels te doen rijzen over de uitvoering van het regeerakkoord. *(Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem)*

De voorzitter: Mijnheer Van Hauthem, u krijgt straks nog het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Wij zijn als CD&V-fractie gebonden aan het regeerakkoord. U poogt door hier vragen te stellen de indruk te wekken dat wij bereid zijn om erover te praten. Het gaat echter om pure electorale manoeuvres van de VLD, maar die kunnen in dit Vlaams Parlement geen enkele weerklank vinden.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mevrouw de voorzitter, ik laat de uitspraken van de heer Van Rompuy voor zijn rekening. Ik zal mijn standpunt even toelichten. *(Rumoer)*

Mijnheer Van Hauthem, u bent een naastig oppositielid en u bent dus altijd op zoek naar spanningen, maar die zijn er niet altijd. Ook dit keer zijn die er niet. Het antwoord van de minister-president was correct en wijs. Ik daag u trouwens ook uit om het verschil te vinden tussen de Vlaamse resoluties en de open dialoog die door onze partij werd voorgesteld. U zult hard moeten zoeken, want de complementariteit is veel groter dan het spanningsveld dat eventueel zou kunnen bestaan. U hebt dus een stokje gezocht om een hondje te slaan, maar dat is vandaag niet bijzonder goed gelukt.

Het gastenbeleid waar minister-president Leterme het over heeft, is de kern van de zaak. Daar moeten we de volgende jaren meer de nadruk op leggen. We hebben het debat uit het – soms verstikkende – spanningsveld willen halen tussen Vlamingen en Franstaligen. Daar kunnen we niet zomaar abstractie van maken. We willen meer inspanningen van de gemeenschappen, dus ook van dit parlement, om een onthaalbeleid te voeren ten aanzien van alle anderstaligen. Ik wil er geen karikatuur van maken, maar het gaat van de werkloze allochtoon tot de welvarende eurocrat.

De instrumenten die we nu hanteren, bijvoorbeeld de wooncode en het inburgeringsbeleid, wijzen al in die

richting. Dat beleid wordt door heel de Vlaamse Regering gedragen. We willen dat het verder wordt uitgebouwd en versterkt, zodat de samenleving in de Vlaamse Rand rond Brussel harmonieuzer kan plaatsvinden.

Minister-president Yves Leterme: Ik zou zeggen, tot volgende week. *(Gelach)*

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister-president, u kunt ermee lachen, maar u hebt de heer Gatz gehoord tegen de heer Van Rompuy. Zijn woorden laat ik voor uw rekening, nietwaar mijnheer Van Rompuy?

Minister-president Yves Leterme: Dat heb ik geleerd van de heer Van Rompuy.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer Gatz heeft gezegd dat u een stokje hebt gevonden om een hondje mee te slaan. Dat is niet waar. Ik wilde over het geheel interpellieren, maar dat mocht niet. In het Vlaams Parlement kunnen we blijkbaar niet meer debatteren over waar dit regeerakkoord aan toe is, in hoeverre de meerderheidspartijen nog achter een bepaald onderdeel ervan staan.

Ik heb gefocust op het Minderhedenverdrag. Mijnheer de minister-president, u bevestigt nog eens uw regeerakkoord en u hebt een coalitiepartner die dat verdrag wil ratificeren. U zegt dan dat er geen enkele twist is, dat het maar wat electorale spelletjes zijn van de VLD.

Steeds meer stel ik vast dat de meerderheid het niet eens is over het communautaire onderdeel van dit regeerakkoord. De Franstaligen in het algemeen en het FDF in het bijzonder vragen al decennia naar dat Minderhedenverdrag. De VLD loopt dat pad nu achterna, tegen het Vlaams regeerakkoord in.

Mijnheer de minister-president, u moet eens goed nadenken over de cohesie van het communautaire onderdeel in uw eigen regering. U kunt er zich niet meer van afmaken door te zeggen dat het om verkiezingstrauma's gaat. Een regeerakkoord is een contract en sommige coalitiepartners lappen dat contract gewoon aan hun laars. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Bart De Wever tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de beslissing om het inschrijvingsgeld voor cursussen volwassenenonderwijs te verhogen en de mogelijke gevolgen voor andere beleidsdoelstellingen

De voorzitter: De heer De Wever heeft het woord.

De heer Bart De Wever: Mijnheer de minister, collega's, op 1 december heeft de Vlaamse Regering een voorontwerp van het decreet Volwassenenonderwijs goedgekeurd. Dat voorziet onder meer in een verhoging van de tarieven voor de lessen in de centra voor volwassenenonderwijs naar een standaardtarief van 1 euro. Dat een substantiële verhoging.

Ik ben daar op zich niet tegen, ik ben geen heraut van het gratisbeleid. Heel wat mensen met een leefloon die door de VDAB werden doorverwezen naar het volwassenenonderwijs, zijn daarvan vrijgesteld. Er is echter één uitzondering: mensen die de cursus NT2 volgen in de CVO's. Het Vlaams regeerakkoord stipuleert dat de taalverwerving door nieuwkomers of kinderen van oudkomers belangrijk is voor de sociale participatie en de sociaaleconomische kansen. De Vlaamse Regering wil daarop inzetten.

Het gaat vaak om mensen die sociaaleconomisch onderaan de ladder staan en niet bemiddeld zijn. Als ze plots tegen een verhoging naar 240 euro per jaar voor een cursus NT2 aankijken, zal dat veel mensen afschrikken.

Voor mensen met een inburgeringscontract is het gratis. Daarom heb ik wat cijfers verzameld. In 2005 waren er 8.500 mensen met een inburgeringscontract, waarvan de helft vrijwillig en de helft verplicht.

De helft van die mensen zat op CVO-niveau, de andere helft op CBE-niveau, een lager niveau, dat gratis is. Het gaat dus om 4.000 mensen. Dat cijfer heb ik naast het aantal mensen gelegd dat in de cursus NT2 zat voor het jaar 2005-2006, met name 40.000. Met andere woorden: 36.000 niet-Nederlandstaligen in Vlaanderen zitten geheel vrijwillig in die cursus. Hun aantal is sindsdien nog gestegen. Daar kunnen we alleen maar heel blij om zijn. Ons beleid blijkt te werken. Ik vind dit dan ook niet het moment om de drempels te verhogen, zeker niet voor deze groepen.

Men kan argumenteren dat het nieuwe Inburgeringsdecreet heel wat van die mensen zou verplichten en dat het de facto gratis zal zijn, maar dat zal toch afhangen van de manier waarop en de snelheid waarmee het decreet in werking treedt in de loop van dit jaar en de volgende jaren. Toch kan ik mij voorstellen dat, zelfs met die grotere groep verplichten, er nog altijd heel wat mensen vrijwillig aan die cursus zullen deelnemen: mensen die al een job hebben, kinderen van oudkomers die nooit onder de verplichting zullen vallen, Franstalige landgenoten. Gezien ons regeerakkoord is het niet goed om daar financiële drempels tegen op te werpen.

De reactie op het veld was oorverdovend. Heel wat organisaties – ook het ACV, daar ben ik altijd heel gevoelig voor – waren daartegen en hebben daarvoor gewaarschuwd. Ik sluit mij bij die reacties aan. Mijnheer

de minister, deelt u de analyse die ik gemaakt heb? En kan de Vlaamse Regering ter zake geen milderende maatregelen nemen?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer De Wever, u hebt verwezen naar de beslissing van de Vlaamse Regering, die op 1 december door de hele Vlaamse Regering genomen is, inclusief door uw eigen partij, om een ingrijpende hervorming van het volwassenenonderwijs door te voeren. Een onderdeel van die hervorming is dat we de inschrijvingsgelden aanpassen. Die liggen al jaren tussen 39 en 78 cent per uur, met vrijstellingen en allerlei modaliteiten.

We hebben beslist om het systeem eenvoudiger te maken: we gaan naar 1 euro. U moet daarbij rekening houden met het feit dat dat een aanpassing is na vele jaren, zelfs zonder indexerings. De hele Vlaamse Regering was van oordeel dat dat moest gebeuren.

Zoals u zelf hebt gezegd, zijn er allerlei vrijstellingen – volledig of gedeeltelijk – voor mensen die het om de een of andere reden moeilijk hebben en die maatschappelijk kwetsbaar zijn. Tot nu toe – en ik verwijs naar het oude decreet Volwassenenonderwijs – werkten we niet alleen met vrijstellingen voor bepaalde sociaal zwakke groepen, maar waren ook bepaalde studiegebieden helemaal of gedeeltelijk vrijgesteld. Dat was bijvoorbeeld het geval voor Nederlands als tweede taal. Na veel discussie is de regering unaniem van oordeel dat we dat beter niet doen. De regering stelt dat het niet verstandig is om een heel studiegebied per definitie gratis te maken. Hoe kan je immers uitleggen dat iemand met een klein inkomen, die een beroepsopleiding wil volgen om hogerop te raken in een of andere technische richting, wél moet betalen, terwijl een buitenlander met een riant inkomen die in ons land verblijft en die cursus rustig kan betalen, volledig gratis een cursus Nederlands kan volgen?

Daarom redeneert de regering dat we gaan werken met de vrijstelling van bepaalde doelgroepen, en niet met de vrijstelling van studiegebieden. Nederlands als tweede taal is dus niet als studiegebied vrijgesteld.

Zoals u gezegd hebt, komt daar nog een ander element bij: voor mensen die een inburgeringstraject volgen, is de cursus Nederlands als tweede taal gratis. Ik verwijs naar de discussie die daarover in de regering gevoerd is, mede onder impuls van uw partij, om dat inburgeren zeer centraal te stellen. Zo zorgen we ervoor dat veel mensen dat gaan doen, en breiden we tegelijk het aantal mensen dat niet verplicht wordt, maar wel recht heeft op zo'n inburgeringstraject, enorm uit. Iedereen die ofwel niet-Belg is, ofwel geboren is in het buiten-

land en van wie een van de ouders geboren is in het buitenland, heeft recht op een inburgeringstraject. Al die mensen kunnen, mits ze een inburgeringstraject volgen, ook gratis NT2 volgen.

Dat dekt ongeveer de hele groep die vandaag NT2 volgt. Je beschikt niet over de Belgische nationaliteit, of een van je ouders en jijzelf zijn niet in België geboren. In dat geval kan je intekenen op een inburgeringstraject en dan is je cursus NT2 gratis. We maken die koppeling omdat minister Keulen wil dat voldoende mensen het inburgeringstraject volgen, ook vrijwillig. Wie het inburgeringstraject volgt, moet een inspanning leveren. Wie een cursus NT2 volgt, heeft geen enkele inspanningsverplichting. Wie het inburgeringstraject volgt, krijgt een gratis cursus NT2 maar moet daar dan ook aanwezig zijn. Dat vraagt dus een zekere inspanning. We willen dat veel mensen dat engagement aangaan. Om die reden willen we het aanbod NT2, los van die inspanningsverplichting en van het inburgeringstraject, niet eveneens gratis maken. Dan zou het bijzonder verleidelijk worden om dat inburgeringstraject toch maar links te laten liggen.

Het is niet juist dat we 44.000 mensen in de kou laten staan. Van die 44.000 personen zijn er heel veel die recht hebben op een inburgeringstraject. Zij kunnen die inspanningsverbintenis tekenen waardoor hun cursus NT2 gratis wordt.

Er zullen natuurlijk altijd mensen zijn die om een of andere goede reden dat inburgeringstraject niet kunnen of willen volgen en die misschien ook niet zo bemiddeld zijn. Daarom heeft de regering beslist om de inschrijvingsgelden een beetje te moduleren. Voor de eerste twee niveaus, dat zijn de richtgraden 1 en 2, zullen mensen die geen inburgeringstraject volgen en voor wie de cursus NT2 dus niet gratis is, toch slechts een halve euro per uur moeten betalen. In het voorbeeld van de 240 euro kost de cursus dan 120 euro. Voor de richtgraad 3 en 4 wordt altijd een halve euro per uur betaald, ook voor wie het inburgeringstraject wel volgt.

In het nieuwe voorstel van de Vlaamse Regering is dus sprake van gratis NT2 voor richtgraad 1 en 2 voor wie een inburgeringstraject volgt, van een halve euro voor richtgraad 1 en 2 voor wie naast het inburgeringstraject loopt en van een halve euro voor richtgraad 3 en 4, zowel voor wie in als voor wie naast het inburgeringstraject loopt. Dat lijkt me een logisch en billijk voorstel. We zijn momenteel nog aan het onderhandelen met allerlei partners over het nieuwe decreet volwassene-onderwijs. Het laatste woord is daar ongetwijfeld nog niet over gezegd. Ik hoop dat ook over het aanmoedigen van de kennis van het Nederlands in en naast het onderwijs het laatste woord nog niet is gezegd.

De heer Bart De Wever: Mijnheer de minister, ik heb een opmerking over uw redenering inzake de inburgeringscontracten. Het inburgeringstraject is de opstap

naar een gratis cursus NT2. Het is de bedoeling van de Vlaamse Regering dat zo veel mogelijk mensen die stap zetten. We moeten er echter rekening mee houden dat een inburgeringscontract een aantal administratieve handelingen met zich meebrengt. Men moet naar het onthaalbureau, naar de VDAB voor de test loopbaanoriëntatie, naar het Huis van het Nederlands voor de covaartest, opnieuw naar het onthaalbureau voor de trajectbepaling, en men moet een vrijstellingsgesprek maatschappelijke oriëntatie volgen. Dat is niet niks. Wie een inburgeringscontract tekent, riskeert bovendien dat er bij uitval een penale boete wordt gegeven.

Voor de groep die vrijwillig wil inburgeren, en die wij ook in het nieuwe decreet niet zullen verplichten, moeten we blijven voorzien in een laagdrempelige mogelijkheid om gewoon Nederlands te leren, los van alle andere aspecten van het verplicht inburgeringsbeleid.

Als ik u nu in tweede instantie hoor vertellen dat u van plan bent de prijs te halveren, dan ben ik daar zeer gelukkig mee. Voor mij hoeft de cursus niet volledig gratis te zijn. Het inburgeringstraject is immers ook niet volkomen gratis. Men moet bijvoorbeeld een waarborg betalen en er is ook een penale boete. Ook in dat geval wordt een klein bedrag gevraagd. Dat lijkt me niet onlogisch.

Een prijsverhoging van 0 euro naar 240 euro voor groepen die dikwijls een zeer laag inkomen hebben, zou een afschrikkend effect hebben om vrijwillig in het systeem van het CVO NT2 te stappen. Een halve euro, en dus een halvering van de prijs, is wel iets anders. Dan vervalt de kritiek.

Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Het is schitterend nieuws.

De voorzitter: Mevrouw Berx heeft het woord.

Mevrouw Cathy Berx: Mevrouw de voorzitter, onze fractie steunt de aanpassing van de tarieven. Er moeten wel nog hardheidsclausules worden ingevoerd voor degenen voor wie de tariefverhoging te hard is. Vandaag wordt het engagement aangegaan om voor NT2 een halve euro te vragen. Dat betekent echter nog steeds dat de inburgeraar, de rechthebbende, kan bepalen of hij gratis richtgraad 2 kan volgen, dan wel of hij ervoor moet betalen. Alles hangt af van de poort waarlangs hij binnengaat. Als hij dat via het onthaalbureau doet, dan betaalt hij niets. Wel moet hij dan de administratieve rompslomp doorworstelen. Het is blijkbaar ook niet altijd gemakkelijk om het bestaan van een dergelijk inburgeringscontract te bewijzen. Als hij via het Huis van het Nederlands binnenstapt, dan betaalt hij een halve euro. Dat is een zeer redelijke prijs.

Mijnheer de minister, ik wil ook nog even aandacht vragen voor een aantal andere categorieën die via deze

weg zorgen voor bijscholing, volwassenenonderwijs en nakomende vorming, zeker voor zeer langdurige opleidingen. Voor bepaalde opleidingen kan zelfs 1 euro een zware meerkost betekenen. Voorziet u in een plafonnering? Of denkt u aan een systeem van leerkrediet of zelfs aan een vorm van studiefinanciering?

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mevrouw de voorzitter, het verwondert me enigszins dat mevrouw Berx zo tevreden is met de halvering van het bedrag, van 240 naar 120 euro. Sorry, dat is een stijging van 0 naar 120 euro! Op dit moment is het gratis.

De heer De Wever heeft een aantal bemerkingen gemaakt en problemen gesignaleerd in verband met de inburgeringscontracten. Ik zou eraan willen toevoegen dat ook problemen mogelijk zijn bij de onthaalbureaus als ze, naast degenen die verplicht een inburgeringscontract moeten ondertekenen, ook worden geconfronteerd met de anderen die via die weg Nederlands willen volgen. Die onthaalbureaus zijn daar niet op voorzien.

Bovendien zouden enkel richtgraad 1 en 2 gratis zijn. Vanaf 3 en 4 – de tweede module – is dat niet meer het geval. Degenen die niet via dat kanaal gebruik maken, moeten wel degelijk betalen.

De verhoging van de inschrijvingsgelden is drastisch. Dat is volledig in tegenspraak met de doelstelling van levenslang leren. We maken het leren immers duidelijk duurder. In bepaalde gevallen moet meer dan 1.000 euro worden betaald.

We mogen dat niet uit het oog verliezen. De vraag naar een plafonnering is dan ook zeer terecht. We zullen ons verzetten tegen een dergelijke verhoging.

Daarnaast stellen we ook vast dat bij die verhoging ook een bedrag van 0,25 euro is ingeschreven. Daarmee wordt dan een pot gevormd waarmee de inschrijving van de vrijgestelden zou worden betaald.

Als men categorieën wil vrijstellen, moet degene die wel moet betalen daar niet de dupe van worden. Daarvoor moeten de algemene middelen worden aangesproken. Dat is ook logisch. Men kan toch geen belasting opleggen aan cursisten om het inschrijvingsgeld te betalen van degenen die vrijgesteld zijn.

Het aantal vrijgestelden is trouwens veel kleiner geworden. Dat is niet aanvaardbaar.

Minister Frank Vandenbroucke: Dit is natuurlijk een uitnodiging om een breed debat te voeren over dit decreet. Het is wel een beetje jammer dat mensen vragen stellen waarop ze het antwoord al weten.

Iedere werkzoekende die in het kader van het traject dat begeleid wordt door de VDAB een cursus volgt, betaalt niets.

Dit is een uitnodiging om een breed debat te voeren over dit decreet. Ik vind het een beetje jammer dat mensen vragen stellen waarop ze het antwoord weten.

Elke werkzoekende die in het kader van een door de VDAB begeleid traject een cursus gaat volgen, volgt die gratis. Iedereen die maatschappelijk zodanig zwak staat dat hij van een leefloon moet leven, heeft een gratis aanbod. Voor cursussen in de sfeer van het hoger beroepsonderwijs, heb ik al gezegd dat er een plafond is. Daar is geen sprake van die 1000 euro, houd op met die onzin. Dat is al allemaal gezegd. Mensen die via het volwassenenonderwijs naar een kwalificatie gaan, bijvoorbeeld een diploma secundair onderwijs, krijgen alles terugbetaald. Er is dus in heel veel maatregelen voorzien om voor heel veel mensen het onderwijs kosteloos te maken.

Maar we moeten toch onder ogen zien dat ons aanbod in Vlaanderen over de hele lijn zo goedkoop is dat een aantal mensen gewoon shoppen. Mensen die voldoende centen hebben – en gelukkig zijn er zo nogal wat – beginnen, doen niet voort en beginnen weer aan iets anders. In een deel van het volwassenonderwijs is er een zeer sterk ontwikkeld shoppinggedrag. Dat is zeer ondoelmatig voor de organisatie van het volwassenonderwijs. Je mag aan mensen zeggen dat dit wel wat geld kost aan de samenleving. Je mag toch wel iemand die bemiddeld is en die, om zich te ontwikkelen, wat cursussen gaat volgen, een euro per uur als bijdrage vragen? Al de rest zullen we zelf wel betalen. Die bijdrage dient om te zorgen dat de instellingen voldoende werkmiddelen hebben.

Dus: zeer veel mensen zijn vrijgesteld. We willen dat het fenomeen van het shoppen vermindert. We willen mensen aanzetten tot het leveren van inspanningen om zich uiteindelijk te kwalificeren. Het nieuwe systeem is daarop gebaseerd.

Met betrekking tot Nederlands tweede taal gelden ook al die vrijstellingen. Men moet weten wat men wil. Ik ben soms verbaasd over standpunten die hier worden ingenomen. Ik vertolk het standpunt van de regering. Toen we begonnen over inburgering waren er partijen, onder meer die van u, mijnheer De Wever, die de idee dat je deze dingen kosteloos zou maken, des duivels vonden. Het moest en het zou betaald worden. En nu komt u zeggen dat het toch wel een probleem is dat die cursussen Nederlands tweede taal een beetje geld zouden kosten. U moet wat logisch zijn met uzelf.

We moeten gaan naar een systeem waarbij mensen die het moeilijk hebben, kosteloos levenslang kunnen

leren, waarbij mensen die iets doen wat we maatschappelijk belangrijk vinden, namelijk Nederlands tweede taal met een inspanningsverplichting, dat ook kosteloos kunnen doen, en waarbij je aan andere mensen, die het kunnen betalen, een bijdrage vraagt die niet hoog is. Dat is mijn laatste punt: ga eens in het Franstalige volwassenenonderwijs in Brussel een cursus volgen, ga eens in Nederland een cursus volgen: u zult nogal wat meer betalen. Dat is overigens de reden waarom er zoveel mensen uit Nederland en uit de Franstalige Gemeenschap naar onze scholen komen: omdat het zo bijzonder goedkoop is.

De heer Bart De Wever: Ik wil de nuance aanbrengen, mijnheer de minister, dat wij inderdaad altijd hebben gepleit voor een bepaalde kostprijs, en dat ik dat vandaag nog doe. Wij hebben dat altijd meer gezien als een soort waarborg voor het serieus opvatten van de kansen die worden geboden. Ik ben een principiële tegenstander van elk gratisbeleid. Ik geef toe dat we destijds binnen de meerderheid hebben gezeurd en getreurd tot we die waarborg konden afdwingen. Ik heb u vandaag niet gevraagd om NT2 terug naar een nultarief te brengen. Wij blijven principieel nog altijd akkoord gaan met uw hervorming, laat dat heel duidelijk zijn. Wij desolidariseren ons niet. Wij hebben ons enkel rekenschap gegeven van het feit dat de prijsverhoging van 0 naar 240 euro voor NT2 eventueel in tegenspraak kon zijn – en voor ons is – met andere doelstellingen van het Vlaamse regeerakkoord. Gratis hoeft voor mij niet, maar een lage kostprijs of overheidstussenkomst kan belangrijk zijn voor het realiseren van maatschappelijk relevante doelstellingen en het verwerven van Nederlands als tweede taal of als taal. Dat lijkt ons voor nieuwkomers en voor kinderen van oudkomers en anderen zeer belangrijk. Vandaar de vraag naar een mildering. U hebt mij geantwoord dat u van plan bent die mildering door te voeren. Ik ben daar heel blij mee en daarvoor wil ik u danken en feliciteren.

We moeten er inderdaad geen actualiteitsdebat van maken. Mijnheer Tavernier, u weet of u weet niet dat vandaag de onthaalbureaus al worden geconfronteerd met vrijwilligers en verplichten. De 8.500 van 2005 waren voor de helft vrijwilligers. En u weet ook, als u de meerjarenbegroting of de begroting bekijkt, dat wij aanzienlijk meer middelen besteden aan het inburgeringsbeleid. Naarmate de groep van wie zich verplicht moet aanmelden, stijgt en het totale cliënteel dus toeneemt, moet men dit immers ook aankunnen.

Ten tweede zit de richtgraad 3 en 4 waarvoor zal moeten worden betaald, niet verplicht in het inburgeringstraject. Heel wat mensen stappen er vrijwillig in na de richtgraad 1 en 2 en dat kunnen we alleen maar aanmoedigen. Ik ben wel principieel tegen het gratisbeleid.

Ten derde is een prijsverhoging van 0 naar 120 euro aanzienlijk, maar voor mij hoeft gratis niet. Zoals ge-

zegd, ben ik daar principieel tegen. 120 euro lijkt me echt niet te veel voor mensen die vrijwillig in het systeem stappen. Het gaat ook vaak om mensen die al een job hebben en die niet per se het hele inburgeringstraject maatschappelijke oriëntatie/loopbaanoriëntatie moeten doorlopen. Ze kunnen aan een heel lage prijs Nederlands leren. Ik daag u uit om een land in Europa te vinden waar dat aan die prijs kan.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Linda Vissers tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de aangekondigde nieuwe financiering van het leerplichtonderwijs

ACTUELE VRAAG van mevrouw Cathy Berx tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de aangekondigde nieuwe financiering van het leerplichtonderwijs

De voorzitter: Mevrouw Vissers heeft het woord.

Mevrouw Linda Vissers: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, al twee jaar kondigt u de nieuwe financiering van de leerplicht aan. Steeds wordt naar voren geschoven dat de leerlingenkenmerken mee zullen worden verrekenend. Dat is een nieuwe formule, onafhankelijk van het net waartoe een school behoort. Op het meest recente sp.a-congres werd meegedeeld dat de GOK-indicatoren in de verdeelformules zullen worden opgenomen. Dit wekt natuurlijk de indruk dat de vernieuwing van het financieringsstelsel een verandering zonder weerga zal teweegbrengen.

Op vrijdag 2 februari vond er een studiedag plaats over de financiering in de Christelijke Onderwijscentrale in Leuven. Ik citeer uit uw toespraak in het hoofdstuk 'Transparantie, voorspelbaarheid en effectiviteit': "Vooraleer dieper in te gaan op leerlingen- en schoolkenmerken wil ik duidelijk stellen dat het nieuwe mechanisme drie belangrijke kenmerken moet hebben. Het moet helder zijn, voorspelbaar en gericht op een effectief gebruik van middelen". Zijn de leerlingenkenmerken intussen al vastgelegd? Zo ja, welke zijn die? Wat is de stand van zaken in dit dossier? Is er een timing vooropgesteld?

In uw toespraak lees ik: "Vandaag kunnen ze op basis van het leerlingenaantal op 1 februari vrij nauwkeurig bepalen op hoeveel werkingsmiddelen en personeelsle-

den ze het daaropvolgende schooljaar recht zullen hebben.” Zal u voor dit dossier ook simulaties maken zoals u deed bij de financiering van het hoger onderwijs? Zullen die simulaties voor iedereen toegankelijk zijn?

Deelt u met ons de analyse dat er grote veranderingen zullen optreden in het onderwijslandschap? Kunt u ons de garantie geven dat de nieuwe financiering geen besparing zal inhouden? Voorziet u in garanties en overgangsmaatregelen? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mevrouw Berx heeft het woord.

Mevrouw Cathy Berx: Mijnheer de minister, het regeerakkoord zegt heel duidelijk dat we stap voor stap een nieuwe financieringswijze implementeren voor het leerplichtonderwijs en dat het moet gaan om een gelijke financiering van elk kind met dezelfde noden op basis van leerlingen- en schoolkenmerken. Elke school in eenzelfde situatie moet over gelijke middelen beschikken. Dat betekent – en dat is een terecht uitgangspunt – dat scholen die relatief veel kinderen over een sociaal-culturele barrière moeten helpen, relatief meer middelen en omkadering moeten krijgen om die doelstelling te bereiken.

In de beleidsbrief 2006-2007 gaf u duidelijk aan dat tegen het einde van 2006 de eerste contouren zouden worden vastgelegd om dan in september 2008 geleidelijk aan te starten met de nieuwe financiering. Ondertussen hebben we daar niet verder over gediscussieerd, maar u hebt wel een aantal interessante toespraken gehouden op het sp.a-congres en de studiedag van 2 februari. Daarin geeft u heel wat interessante informatie, onder meer over de timing. Oorspronkelijk zou in september 2008 stapsgewijs met de invoering van de nieuwe financiering worden begonnen.

In deze tekst wilt u gaan voor een volledige invulling ervan. U zult dat tenminste proberen – niet voor alles, maar wel voor het basisonderwijs en voor de eerste graad secundair onderwijs. Waarom maakt u een onderscheid tussen het basisonderwijs en de eerste graad secundair onderwijs enerzijds en de tweede en derde graad secundair onderwijs anderzijds? Het zijn uitgerekend de scholen van de tweede en derde graad die over problematische GOK-indicatoren al vaak aan de alarmbel hebben getrokken.

Het tweede punt inzake die indicatoren gaat over de leerlingenkenmerken die u op het oog hebt: het opleidingsniveau van de moeder, de inkomenssituatie – hebben de gezinnen recht op een studie- of schooltoelage? –, de taalbarrière en de wijk waar de school rekruteert. Het valt op dat u zegt dat u voor het basisonderwijs en het secundair onderwijs dezelfde indicatoren wilt gebruiken. Dat zei u letterlijk in uw toespraak. Betekent dit dan dat u de indicatoren voor de tweede en derde graad,

en dan met name de indicator ‘schoolse achterstand’, zult schrappen? Onze fractie heeft op het gebruik van die indicator al veel kritiek geleverd, want dat heeft vaak een pervers effect. Schoolse achterstand is bovendien eigenlijk een slechte indicator voor kansarmoede.

Zult u overal dezelfde indicatoren gebruiken? Zult u de verklaringen op eer laten verdwijnen en alleen nog werken met objectief vaststelbare indicatoren voor het gehele leerplichtonderwijs? Als dat laatste het geval is, waarom maakt u dan een onderscheid tussen de invoering van het financieringssysteem voor het basisonderwijs en het eerstegraadssecundair onderwijs enerzijds en het onderwijs van de tweede en derde graad anderzijds? Waarom zegt u dat u daarover geen timing kunt voorleggen en dat er daarover nog grote discussies nodig zijn?

Mijn laatste punt vertrekt van het uitgangspunt dat u zelden iets gratis of toevallig zegt. In uw tekst staat er dat het nieuwe financieringssysteem geen bedreiging mag zijn voor het gemeenschapsonderwijs. Bekent u zo eigenlijk dat het gemeenschapsonderwijs overgefinancierd wordt? Wij zijn de traditionele bondgenoten van het vrij katholiek onderwijs. Maar we vinden het ook belangrijk dat er een sterk gemeenschapsonderwijs is. Uw uitspraak verbaasde me. Wat wilt u zeggen? Zegt u nu dat, gezien de studie van Deloitte, het gemeenschapsonderwijs een stuk wordt overgefinancierd? Of betekent dit dat u wegingscoëfficiënten wilt gebruiken, zodat de opgelijste indicatoren kunnen worden bijgewerkt als de impact ervan op een onderwijsnet of een groep scholen ervan te groot zou zijn?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, collega’s, er zijn hier veel vragen gesteld. Ik veroorloof me even een kleine zijpsprong met een vergelijking die de oudstrijders van de vorige legislatuur zoals mevrouw Berx en de heer Sannen goed zullen begrijpen. Wat we gedaan hebben voor het hoger onderwijs, is een logisch verhaal. Eerst heeft het parlement bepaald wat de wenselijke structuur van het hoger onderwijs is. Het gaat dan over de BAMA-structuur. Dat is netjes uitgetekend. Dan pas zijn we begonnen met de uitklaring van hoe we die structuur willen financieren, mee op basis van maatschappelijke doelstellingen zoals gelijke kansen. Dat is opgenomen in de nota ‘Financiering van het hoger onderwijs’, die na veel discussie is goedgekeurd en binnenkort aanleiding zal geven tot de stemmingen over een decreet.

Tenzelfdertijd zeggen we het hoger onderwijs dat de uitwerking van dat verhaal gepaard moet gaan met de realisatie van een rationeler aanbod. Na de structuur

kwam er het financieringsmechanisme, en daaraan was een boodschap voor het veld gekoppeld: het moet rationeler als je dat geld wilt.

Eigenlijk zijn we voor het leerplichtonderwijs niet zo'n goed geordend verhaal aan het schrijven. Het regeerakkoord schrijft een nieuwe financiering voor, terwijl we over de structuur van het leerplichtonderwijs nog maar weinig hebben gedebatteerd. Naarmate we meer en meer nadenken over de financiering duiken alsmaar meer vragen op over de wenselijke structuur en de opdracht van elke onderdeel van het leerplichtonderwijs. Hoe moeten die onderdelen op elkaar aansluiten? Wat is de architectuur ervan? Wat willen we bekomen met de financiering?

In het basisonderwijs en de eerste graad van het secundair onderwijs is er de voorbije jaren al heel wat gebeurd. Daardoor is een debat over de structuur en opdrachten van het basisonderwijs en de eerste graad van het secundair onderwijs een goed hanteerbaar debat, waar we niet heel veel tijd voor nodig hebben. Ook de problematiek van de vrije keuze in het basisonderwijs is geen moeilijke problematiek in Vlaanderen. Qua visie op structuur zijn we voldoende ver om meteen stappen te zetten naar een definitief, volledig afgerond nieuw financieringsmodel, dat natuurlijk geleidelijk geïmplementeerd moet worden, maar dat tegen 1 september 2008 klaar kan zijn.

Voor de tweede en de derde graad is dat niet zo. Ik denk dat we moeten nadenken over wat de wenselijke structuur is van het leerplichtonderwijs in de tweede en de derde graad van het secundair onderwijs. Ik stel vandaag veel versnippering vast. Ik stel vast dat we dure infrastructuur nodig hebben in vele kleine opleidingen. De vrijekeuzeproblematiek ligt ook veel gevoeliger. De problematiek van de wenselijke schaalgrootte ligt veel gevoeliger. Er is het debat over de verhouding tussen de richtingen: beroepsonderwijs, technisch onderwijs en algemeen vormend onderwijs. Daar hebben we meer tijd voor nodig. Maar dat wil niet zeggen dat we inzake financiering van de tweede en de derde graad niks doen. In het regeerakkoord staat dat de lat gelijk moet gelegd worden. Ik denk, samen met u, dat een aantal scholen in de tweede en de derde graad het moeilijk hebben, omdat de huidige indicatoren van gelijke kansen eigenlijk geen goede indicatoren zijn. Maar een volledig afgerond nieuw financieringsmodel voor de tweede en de derde graad, kan er volgens mij nog niet zijn op 1 september 2008. Er moet een grondig, inhoudelijk debat over gevoerd worden want het leven is levenslang leren.

Ik hoop de komende maanden een concept voor een nieuwe financiering van het basisonderwijs en de eerste graad van het secundair onderwijs uitgewerkt te hebben. Ik zal zeker ook stappen vooruitzetten voor de tweede en de derde graad, met het regeerakkoord in mijn hand.

Maar om het helemaal af te ronden, daarvoor is meer tijd nodig.

Op de studiedag van de Christelijke Onderwijscentrale en op mijn partijcongres, heb ik een tipje van de sluier gelicht over de indicatoren. Ik heb gezegd wat goede indicatoren zijn: ze moeten stabiel zijn, ze moeten voorspelbaar zijn enzovoort. Ik denk dat we met vier indicatoren moeten werken. Ten eerste, is de opleiding van de moeder absoluut doorslaggevend als start in het onderwijs en belangrijker dan het opleidingsniveau van de vader; het is vooral makkelijker vaststelbaar wie de moeder is. Ten tweede, het inkomen thuis: dankzij het feit dat de regering ingestemd heeft met de uitbreiding van het studietoelagesysteem tot en met het basisonderwijs, zullen we voor alle gezinnen in Vlaanderen weten wie er minder bemiddeld is en wie er recht heeft op een studietoelage. Ten derde, de taalbarrière: ik ben iedere dag meer overtuigd dat taal essentieel is voor succes in het onderwijs. Als een school leerlingen heeft die een zware taalbarrière te overwinnen hebben, moet die school daarvoor extra middelen krijgen. Dat meten is niet zo eenvoudig, daar ben ik nog niet helemaal uit. Maar we hebben voor een stuk betrouwbare bevragingsmethodes en we kunnen ook werken met gegevens die we op andere plaatsen verzamelen. Ten vierde, ben ik tot het besluit gekomen, door te kijken naar het onderwijs in grotere steden zoals Antwerpen, dat er een groot verschil is in rekrutering van de leerlingen naargelang de buurt waarin de school zich bevindt. Ook binnen Antwerpen zijn er enorme sociale verschillen. Ik wil dan ook de indicator 'sociale buurt waaruit de leerling gerekruteerd wordt' toevoegen. Die is blijkbaar ook van zeer groot belang voor de moeilijkheidsgraad van de opdracht van de school.

Wat mij betreft, zijn dat de uitgangspunten. Aan de vele mensen met wie ik daarover al een jaar discussieer, zowel binnen mijn departement als met wetenschappers, heb ik gezegd dat het tijd is om te stoppen met discussiëren. Het was heel interessant, maar we moeten nu beslissen dat dat de vier indicatoren zijn op basis waarvan we verder werken. We hebben nog heel wat dingen te bekijken, bijvoorbeeld waar we de gegevens vinden en hoe we ze kunnen verzamelen.

Ik denk dat we in het basisonderwijs en in de eerste, tweede en derde graad van het secundair onderwijs uiteindelijk dezelfde indicatoren moeten gebruiken. Hoe snel we dat kunnen veralgemenen, weet ik niet, maar we moeten niet het probleem dat we nu hebben, met name zeer verschillende types van indicatoren naargelang het onderwijsniveau, herhalen.

Bij de discussie over het hoger onderwijs heb ik iedereen een beetje minister laten spelen, door op een website ons eigen simulatiemodel te zetten. Dat was interessant, maar ik weet niet of ik dat ga kunnen doen

voor het leerplichtonderwijs. De indicatoren die we willen gebruiken, zijn voor een deel niet aanwezig en zeker niet per school, terwijl we die voor het hoger onderwijs per universiteit of hogeschool wel hadden. We konden dus gemakkelijk tegen studenten en professoren zeggen dat ze zich moesten verenigen en aan de computer konden gaan zitten om te simuleren met het model, want alle gegevens waren aanwezig. De gegevens over de taalbarrière en de statistische sector waar een kind woont, hebben we nu nog niet per school. Ik kan dus, vermoedelijk, niet echt goede simulatiemodellen maken.

Mevrouw Berx, ik meen wat ik heb gezegd, maar dat heeft niets te maken met het feit dat ik bondgenoot ben van een bepaald net. Ik hoor dat u bondgenoot bent van één net. Ik denk, eerlijk gezegd, dat dat een beetje uit de tijd is, maar dat moet u zelf bekijken.

We moeten bondgenoot zijn van de kinderen en de leerlingen. Dan rijst de vraag of we er met een hervorming voor kunnen zorgen dat grosso modo iedereen er wel bij vaart. We weten allemaal dat, als we zeggen dat we de lat qua werkingsmiddelen gelijkleggen tussen het gemeenschaps- en het gesubsidieerd onderwijs, we meer geven aan het gesubsidieerd onderwijs. Als we tenminste onze ogen sluiten voor leerlingenkenmerken.

Wat ik zeg, is dat we toch niet bij het gemeenschapsonderwijs gaan wegnemen wat we aan de andere netten willen geven. Wie hebben we dan eigenlijk geholpen? Dat is de reden waarom ik vele tientallen miljoenen euro's extra inschrijf als injectie in het systeem, om te vermijden dat de middelen die aan de ene worden gegeven, bij de andere weggehaald moeten worden. Want dan zijn natuurlijk de kinderen in dit land niet echt geholpen.

Dat is de betekenis van mijn uitspraak, met in mijn achterhoofd ook de gevoelige kwestie van de vrije keuze. Het gemeenschapsonderwijs stelt er zich op veel plaatsen in Vlaanderen garant voor dat ouders een keuze kunnen maken die niet een intekening veronderstelt in een schools project dat ook godsdienstig is ingekleurd. Die garantie is belangrijk en moet door de overheid ook ondersteund worden. Dat betekent dat we oog moeten hebben voor de positie van het gemeenschapsonderwijs. Dat is wat ik heb gezegd.

Mevrouw Linda Vissers: Mijnheer de minister, ik dank u voor het uitgebreide antwoord.

We blijven twijfelen aan de effectiviteit van de maatregelen. In het huidige systeem krijgt de school een vast bedrag en kiest ze zelf welke leerlingen ze aantrekt. Daarbovenop krijgt de school extra geld voor GOK-leerlingen. In het voorgestelde systeem krijgt de school alleen maar geld voor de GOK-leerlingen.

Wij vinden dat daardoor eigenlijk de onderwijsvrijheid wordt afgeschaft. De school wordt financieel verplicht

om GOK-leerlingen aan te trekken. Daar kunnen wij ons niet in vinden.

Mevrouw Cathy Berx: Mijnheer de minister, ik dank u voor het zeer uitgebreide antwoord. Mevrouw Vissers, ik begrijp uw reactie niet goed, dat scholen zouden kunnen kiezen welke leerlingen ze aantrekken. Er is nog altijd zoets als een inschrijvingsrecht voor de leerlingen in de school van de keuze van de ouders en/of de leerlingen.

Het is zeer goed dat er een aantal structurele indicatoren komen voor de vaststelling van de werkingsmiddelen van scholen, om ervoor te zorgen dat scholen de kinderen die ze voor zich hebben, op een goede manier over de sociaalculturele barrière kunnen helpen.

In onze overtuiging moet die kloof niet alleen worden gedicht door beleid en school, maar in zeer sterke mate ook door leerlingen en ouders, wat betekent dat er gedeelde verantwoordelijkheden zijn.

Ik heb echter nog een bedenking. U zegt nu dat de tweede en derde graad nog een tijd zullen moeten wachten, want er moet nog eerst een fundamenteel structuurdebat worden gevoerd alvorens u de financiering kunt laten aansluiten en op een snelle manier rond kunt krijgen op basis van goede indicatoren. Ik ben er heel blij mee dat met een set indicatoren wordt gewerkt in de totaliteit van het onderwijs. Toch zijn er voor de leerlingen van de tweede en derde graad verwachtingen gecreëerd. Als de scholen opmerkingen maakten over de GOK-ondersteuning, werd gezegd dat met de nieuwe financiering een en ander zou worden uitgeklaard. Nu krijgen zij de boodschap dat het wordt uitgeklaard voor het basisonderwijs en de eerste graad van het secundair onderwijs, maar dat de tweede en derde graad nog moeten wachten, zonder enig tijdspectief. Ik vraag me af of dat wel de juiste keuze is, gelet op het feit dat uit tal van studies blijkt dat de motivatieproblematiek vaak ontstaat bij jongeren wanneer ze de eerste graad van het secundair onderwijs hebben afgerond. Uitgerekend in de grote steden worden we bovendien geconfronteerd met heel wat jongeren met een zwakkere sociaal-culturele achtergrond, die een grote inspanning vergen. Deze groep betekent ook een uitdaging voor de scholen die er de nodige begeleiding voor hebben.

Ik ben het helemaal met u eens dat het niet alleen een kwestie van middelen is maar ook van wat er met die middelen gebeurt. Ik meen dat er met die middelen heel wat inspanningen ten goede gebeuren.

De heer Dirk De Cock: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, een nieuwe financiering van het leerplichtonderwijs kan niet lineair zijn. Spirit vindt vier zaken heel belangrijk: een instapfinanciering

die losstaat van het aantal leerlingen, een basisfinanciering die berekend wordt op het aantal ingeschreven leerlingen, een pedagogische financiering op basis van objectiveerbare verschillen in verband met de aangeboden studierichtingen en een diversiteitsfinanciering. De minister kiest en sluit grotendeels aan bij wat wij voorstellen voor leerlingenkenmerken, die hij daarnet heeft opgesomd, en voor schoolkenmerken, waaronder schoolgrootte, studierichting, onderwijsvorm en graad. De gelijkekansenindicatoren in het GOK-decreet lopen gedeeltelijk samen met wat de minister leerlingenkenmerken noemt. De indicatoren voor de tweede en derde graad zijn anders van aard.

Mijnheer de minister, de vraag zal zich stellen hoe u de GOK-middelen situeert ten aanzien van de nieuwe financiering van het leerplichtonderwijs. Zult u die GOK-middelen integreren in die nieuwe financiering en worden dat dan reguliere middelen? Hoe kunnen we dan bewaken dat ze voor de kansarme groepen worden uitgegeven? Het voordeel is natuurlijk de grote planlastvermindering.

De heer Ludo Sannen: Ik wil de minister danken voor zijn uitgebreid en overzichtelijk antwoord. Het heeft ons veel inzicht gegeven in hoe je in de toekomst het leerplichtonderwijs zou kunnen financieren. Ik begrijp dat hij een onderscheid maakt tussen enerzijds het basisonderwijs en de eerste graad en anderzijds de tweede en derde graad. De nieuwe financiering betekent niet dat er op dit moment geen bijkomende middelen zijn om de kwaliteit en de gelijke kansen in het onderwijs waar te maken. Ik begrijp de bekommernis van mevrouw Berx, maar ik denk wel dat een fundamenteel debat voor de tweede en derde graad nodig is voor we naar een nieuw financieringsmechanisme kunnen gaan. Dat staat niet in de weg om nu al een deel extra ondersteuning en begeleiding te geven voor de tweede en derde graad. Dat is deels al gebeurd: ik denk aan bijkomende middelen voor het beroeps- en technisch onderwijs, uitrusting en noem maar op.

Mijnheer de minister, ik ben het met u eens dat we de indicatoren voor het basisonderwijs en de eerste graad op dezelfde manier moeten benaderen. Anderzijds is er wel het fenomeen dat een basisschool en een eerste graad van het secundair onderwijs erg verschillend ge-positioneerd zijn. In een veeleer landelijke omgeving is er daar sprake van een totaal andere context. Wat de vijfde indicator betreft, waarbij het wijkgegeven mee in overweging wordt genomen, bevindt een basisschool zich in een andere situatie dan een eerste graad van het secundair onderwijs, die zich waarschijnlijk niet bevindt in een landelijk gebied, maar veeleer in een stedelijke omgeving.

Ik vind het terecht dat dit mee in kaart wordt gebracht, maar als we beginnen te werken met zones, is er al bijna

sprake van geografische omschrijvingen. Die omschrijvingen hebben in het verleden vaak aanleiding gegeven tot ellenlange discussies over afbakening. Ik ben dus benieuwd hoe u dit operationeel zult kunnen maken. Als dat mogelijk is, zou dat goed zijn, maar ik heb bedenkingen bij de realiseerbaarheid.

Minister Frank Vandenbroucke: Ik wil ingaan op drie misverstanden. Mijnheer De Cock, het is natuurlijk de bedoeling de bestaande middelen die nu naar het gelijkeonderwijskansenbeleid in de scholen gaan, dus de GOK-uren, te integreren in het nieuwe systeem. Dat systeem moet die benadering als het ware in zich opnemen en veralgemenen. Dat gaat dus niet apart blijven bestaan. Het bedrag daarvoor is relatief belangrijk. We moeten dat geld natuurlijk blijven inzetten. Het zal dan echter wel worden verdeeld volgens de nieuwe indicatoren.

Mevrouw Berx, de tweede en de derde graad moeten inderdaad niet wachten. Ik beaam wat de heer Sannen zei. We kunnen tussenstappen zetten – en ik heb dat woord uitdrukkelijk gebruikt – om scholen te helpen. Ik weet wie u in Antwerpen inspireert, wat terecht en legitiem is.

Wat de sociale buurt betreft, het gaat erom te kijken vanwaar de leerlingen afkomstig zijn, niet waar de school ligt. Het gaat dus over de vraag waar een school rekruteert. Mijnheer Sannen, u hebt gelijk. We moeten dat voort bekijken. Ik ben er echter diep van overtuigd dat, of we nu Antwerpen, Mechelen, Gent of Brussel bekijken, de woonplaats van de leerlingen soms sterk verschilt qua context en naargelang het soort leerling. Daarom ben ik ervan overtuigd dat we dat mee in overweging moeten nemen. We kunnen bijvoorbeeld de statistische sectoren van het NIS gebruiken.

Mevrouw Linda Vissers: We wachten op de beleidsdocumenten, zodat we dit debat binnenkort ten gronde kunnen voeren in de commissie voor Onderwijs.

Mevrouw Cathy Berx: U zegt dat u bijkomende steun kunt geven aan de tweede en derde graad, maar zult u dat ook doen? Is het in principe de bedoeling dat ook te doen?

Minister Frank Vandenbroucke: Daar ga ik nog geen uitspraak over doen. Ik heb gezegd dat we dat kunnen doen. Zowel op het sp.a-congres als tegenover de COC heb ik het gehad over het zetten van tussenstappen. Ik heb meestal niet gewoonte stappen achteruit te willen zetten.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Dirk De Cock tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het taalexamen Frans voor leerkrachten van het basisonderwijs in Vlaamse faciliteitengemeenten

De voorzitter: De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, deze ochtend lasen we in de krant dat de directeur van een basisschool in Ronse zijn beklag maakt over het feit dat slechts 55 percent van zijn leerkrachten is geslaagd in een taalexamen ter toetsing van de grondige kennis van het Frans voor het lager onderwijs. Deze discussie is niet nieuw. Ik heb het opgezocht: net een jaar geleden hebben we ze ook al gevoerd in de commissie, althans gedeeltelijk.

In het Nederlandstalig onderwijs in Brussel en in de faciliteitengemeenten moeten de onderwijzers in de basisscholen in het bezit zijn van een getuigschrift grondige kennis Frans voor het lager onderwijs. Journalisten schrijven – en ik verneem ook – dat de lat bij die examens te hoog ligt. Is het zo, mijnheer de minister, dat er een veel te strenge normering gebruikt wordt voor het behalen van het getuigschrift?

Die basisscholen dreigen, tussen aanhalingstekens, misschien een te zwaar woord, ontvolkt te raken. Leerkrachten die na herhaaldelijke pogingen niet slagen, zoeken hun heil in de rest van Vlaanderen, waar het taalexamen niet vereist is.

Wanneer onze mensen afstuderen als bachelor leraar lager onderwijs, hebben zij al een traject doorlopen van pakweg elf jaar waarin ze het vak Frans aangeboden kregen: twee jaar in de lagere school, zes jaar in de middelbare school en drie jaar in de bacheloropleiding. Is dat niet voldoende om Frans te geven? Natuurlijk zijn de wetten wat ze zijn en zijn de voorwaarden niet hier bepaald. Toch vraag ik u of die examens niet te streng zijn.

De kranten berichten ook over mensen die een beetje vernederd worden wanneer ze het examen niet zo goed doen. Is dat waar? En indien ja, kan dat zomaar?

Een jaar geleden antwoordde u op dezelfde vraag dat er een doorlichting werd voorzien. Hoe staat het daarmee?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, ik heb een uitgebreid antwoord met juridische analyses. Ik stel voor dat ik dat aan de heer De Cock geef. Hij mag dat gebruiken en verspreiden. Ik zal het niet helemaal herhalen, dat duurt te lang.

De eerste vraag was een juridische: zijn wij bevoegd voor het onderwijsexamen voor leerkrachten die in Ronse het zogenaamd versterkt Frans onderwijzen?

Het gaat hier om de rand- en taalgrensgemeenten met faciliteiten, waar de onderwijstaalwet niet door ons wordt bepaald, maar door het federale parlement met een bijzondere meerderheid conform artikel 4 van de Grondwet. Maar ondertussen – dat hebben we zorgvuldig geanalyseerd – hebben we een aantal arresten gekregen van het Arbitragehof, waaruit we besluiten dat wij niet bevoegd zijn voor de onderwijstaalwet in de rand- en taalgrensgemeenten met faciliteiten zoals Ronse, maar wel voor het organiseren van het examen. En de klachten gaan over het examen. Ik denk dat ik er vrij zeker van kan zijn dat wij daarvoor bevoegd zijn. Overigens heeft men in de Franse gemeenschap beperkte en impliciete ingrepen gedaan, waaruit blijkt dat zij er ook van uitgaan dat ze voor de organisatie van het examen bevoegd zijn.

We zijn dus bevoegd, maar wat willen we doen? Ik ben een grondig onderzoek gestart naar het niveau van de examens en het niveau dat men zou moeten eisen voor dit examen. Dat is nog niet rond. Ik situeer het even kort. In onze scholen in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad en in de rand- en taalgrensgemeenten met faciliteiten moet men drie of vier uren Frans geven in de tweede graad en vijf of acht in de derde. Dat laatste is het versterkt Frans. Wat moet een leerkracht kennen om dat goed te doen?

Volgens artikel 14 van de Onderwijstaalwet, waarvoor wij dus niet bevoegd zijn, moet de leerkracht het bewijs leveren van een grondige kennis van de tweede taal, ofwel door het voorleggen van een Franstalig diploma van onderwijzer, ofwel door te slagen in een onderwijstaalwetexamen dat wordt ingericht door de Vlaamse Gemeenschap. Over dat laatste punt zeg ik vandaag dat wij bevoegd zijn.

Ik heb de specialisten in mijn departement gevraagd om na te denken over het niveau dat we moeten eisen. Het niveau 'versterkt Frans' van het lager onderwijs bevindt zich in het Europees Referentiekader voor talen – mijn hele talenbeleid zal naar dat referentiekader verwijzen, maar daarover zullen we het morgen in de commissie hebben – tussen de niveaus A1 en A2. We kunnen daaruit besluiten dat de onderwijzer daar qua beheersing van de taal een stuk boven moet zitten: idealiter op niveau B2 van het Europees Referentiekader. Onze eindtermen secundair onderwijs geven momenteel niveau B1 aan.

De entiteit Curriculum van mijn departement zegt me in een rapport, dat ik vorige maand heb gekregen, dat we voor de onderwijzers zouden moeten mikken op het niveau B1+. Bovendien vraagt men zich heel terecht af of we altijd met een examen moeten werken waarin alles

van begin tot einde wordt getest. Misschien moeten we ook hier beginnen werken met systemen van elders verworven competenties en eerder verkregen kwalificaties.

Ik ben dit nu aan het uitwerken. Ik oriënteer me daarbij op het niveau B1+, maar ik wil ook de toegang mogelijk maken via elders verworven competenties, eerder verworven kwalificaties, vrijstellingen enzovoort. Ik ben daarmee nog niet klaar. Dat is ook de reden waarom de mensen wat ongeduldig worden. Ik heb wel wat bewarende maatregelen genomen. Zo heb ik de jury voor het examen met slechts 1 jaar verlengd, omdat ik wil aangeven dat ik het systeem herbekijk. Met klachten kan men bij mij terecht. Wie een klacht heeft over een concreet aspect van het examen, kan zich dus tot mij richten.

De heer Dirk De Cock: Mijnheer de minister, ik dank u. Ik onthoud dat u met de problematiek bezig bent. Het verheugt me erg om te vernemen dat we, zoals ik dacht, bevoegd zijn voor het organiseren van het examen en dat u het vereiste niveau onderzoekt. Wellicht wordt dat dus B1+ van de Europese maatstaven. Ik werd ook heel aangenaam verrast door uw overweging om de elders verworven competenties en kwalificaties in het debat op te nemen.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, dit is een beetje een paradox. In de faciliteitengemeenten zouden het de Franstalige kinderen moeten zijn die een degelijke taalopleiding krijgen zodat ze zich in Vlaanderen kunnen integreren in plaats van andersom, maar zo zit de taalwetgeving nu eenmaal in elkaar.

Het is toch wel eigenaardig dat men tot op heden extra streng is voor wat de kennis van het Frans van Vlaamse leerkrachten in het Nederlandstalig onderwijs betreft, terwijl er in de Franstalige faciliteitenscholen tientallen onderwijzers zijn zonder getuigschrift van de kennis van de tweede taal. Ze geven er tijdelijk les, want hun vaste benoeming werd verbroken omdat ze geen getuigschrift hebben. Weet u of die tijdelijke leerkrachten ook alleen maar les geven aan leerlingen van de eerste graad? U kunt dat natuurlijk niet controleren. U kunt de kwaliteit van de lessen Nederlands evenmin controleren.

Het overleg met de Franse Gemeenschap dat vorige jaar gaande was, is mislukt. In plaats daarvan hebben de meerderheidspartijen aangekondigd dat er een interpretatief voorstel van decreet op komst was. Nu hoor ik zeggen dat de tekst al meer dan een maand op uw kabinet ligt. Als dat zo is, zou ik graag vernemen waarom alles zo lang duurt. Zou het kunnen dat een aantal leden van deze meerderheid op de rem staan?

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik wil de stem van het lager onderwijs in de Voerstreek laten horen. Enkele leerkrachten van het lager onderwijs hebben dit al vaak gesignaleerd. Er is ook briefwisseling over gevoerd, onder andere met uw kabinet. Dat heeft jammer genoeg geen uitsluitel gegeven. Een aantal mensen worden gediscrimineerd omdat het examen veel te zwaar is in verhouding tot de leeropdracht.

Ik ben verheugd te vernemen dat u dat systeem op een andere manier wilt invullen. Het gaat niet enkel over Ronse maar ook over de vrij uitgebreide lagere school in de Voerstreek.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Mijnheer de minister, u bent bevoegd voor het examen taalvereiste Frans in de Nederlandstalige scholen in de Vlaamse faciliteitengemeenten. Impliceert dit ook dat u zich bevoegd acht voor het spiegelbeeld, namelijk het examen voor leerkrachten Nederlands in de Franstalige scholen in de Vlaamse faciliteitengemeenten?

Minister Frank Vandenbroucke: Dat zijn twee nogal verschillende kwesties. Ik zou lang bezig zijn met het ontwarren van deze knoop. Het probleem van de Fransstalige faciliteitenschooltjes is van een andere aard. De bestuurstaalwet geldt hier. We hebben het nog niet over de onderwijstaalwet. Zeker voor gemeentescholen is dat zo. Als men niet aan de bestuurstaalwet voldoet, wat nogal eenvoudig is, want het is Selor die dat bepaalt, dan is er een probleem om iemand te benoemen. Het mag dan nog een Franstalig schooltje zijn, het ligt wel in Vlaanderen.

Daarover is niet veel discussie mogelijk. Het is de reden waarom we die mensen geen vaste benoeming kunnen geven. Dat is een andere kwestie dan die van het decreet over de pedagogische begeleiding en inspectie. De kwestie van de bestuurstaalwet is vrij duidelijk.

Wat is de gestrengheid van het examen die je moet hanteren om mensen voor de bestuurstaalwet te erkennen als Nederlandstalig? Daar raken de problemen elkaar. Daarover heeft het Arbitragehof een interessante mededeling gedaan. We zijn bevoegd voor de examenkwestie en ook voor de Franstalige leerkrachten in het Franstalige faciliteitsonderwijs. Het Arbitragehof zegt dat als iemand de onderwijstaalwet kan passeren dankzij een Nederlandstalig onderwijsdiploma, dan is dat ook goed als bestuurstaalwetexamen. Voor het examen zijn wij bevoegd.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over het mogelijk uitstellen van de invoering van het wegvignet

ACTUELE VRAAG van de heer Rudi Daems tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over het mogelijk uitstellen van de invoering van het wegvignet

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, er zijn zo van die dossiers met een bijzonder hoog Loch Nessgehalte. Ze duiken op met de regelmaat van een klok en gaan over dingen die niet of nog niet bestaan. Het wegvignet is zo'n dossier. De voorbije twee jaar hebben we dat dossier regelmatig behandeld en tot vandaag is er nog geen vooruitgang geboekt: het wegvignet is er nog altijd niet.

Mevrouw de minister, in vorige verklaringen, zoals in antwoord op een vraag van de heer De Meyer van 16 januari, hebt u ons altijd gezegd dat we ons niet ongerust moeten maken, dat het wegvignet er zal komen op 1 januari 2008.

Groot was de verbazing van de commissieleden van Financiën toen ze van minister Van Mechelen vernamen dat het niet 2008 maar wellicht 1 januari 2009 zal zijn, voor het wegvignet misschien kan worden ingevoerd.

De reden van die verlating is blijkbaar de complexiteit van het dossier. Er zijn federale en Europese instanties die zich mee over het dossier buigen en die de realisatie ervan bemoeilijken, zo niet in de weg staan.

In het Nederlandse regeerakkoord dat vandaag wordt bekendgemaakt, staat trouwens heel uitdrukkelijk dat men daar een systeem van wegvignetten en rekeningrijden zal invoeren, dat compensaties voor de Nederlandse onderhorigen daarbij vanzelfsprekend worden gevonden, dat daar geen Europese bekommernissen zijn, en dat het project zelfs nog voor 2012 – de aanvankelijk vooropgestelde datum – gerealiseerd zal worden.

De Nederlanders merken op dat de invoering van het vignet voor hun onderdanen in Vlaanderen een zeer dure aangelegenheid gaat worden. Zij stellen een deal voor met de Vlaamse Regering: zij zullen onze onderdanen niet belasten, als wij die van hen met rust laten. Daarover kan onderhandeld worden. Het is misschien ook een goed moment om onze Nederlandse, Duitse broeders er even op te wijzen dat er een aantal dossiers hangende zijn waarin wij vragen de partij zijn en waarin we nog geen stap vooruit geraakt zijn. Ik denk daarbij aan het dossier rond de Scheldeverdieping en vooral het dossier van de IJzeren Rijn.

Mevrouw de minister, ik zou willen weten hoe het nu precies zit. Hebt u gelijk en komt het wegvignet er op 1 januari 2008, of heeft minister Van Mechelen gelijk en komt het vignet er op 1 januari 2009? Ik moet de vraag eigenlijk niet meer stellen, want Belga meldde ons anderhalf uur geleden dat het wellicht 1 januari 2009 wordt. Maar het is misschien goed dat u ons hier en nu opheldering geeft over de invoeringsdatum en uw houding ten opzichte van de Nederlanders. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, beste collega's, ik wil het hebben over de inhoud van het wegvignet en het Vlaamse mobiliteitsbeleid in zijn geheel. De Nederlanders zijn blij dat hier een opening wordt gecreëerd voor uitstel. Zij hebben in dat verband het signaal gegeven dat er eventueel te onderhandelen valt: als zij hier geen wegvignet moeten betalen, moeten wij geen slimme kilometerheffing betalen in Nederland.

Ik wil ook even de link leggen met het VN-rapport van vorige week vrijdag over het klimaat. Premier Verhofstadt ziet heil in meer isolatie voor woningen, maar ik denk dat de grootste weg af te liggen is op het vlak van mobiliteit en transport. Op dat gebied zitten we nog het verst verwijderd van de doelstellingen van 2012. En dan heb ik het nog niet over de doelstelling van 30 procent minder CO₂ tegen 2020 en 80 tot 90 procent minder CO₂ tegen 2050.

Mevrouw de minister, in het vorige actualiteitsdebat rond 'Vlaanderen distributieland' is gebleken dat deze Vlaamse Regering te weinig aandacht heeft voor een duurzaam mobiliteitsbeleid. Het vrachttransport mag verveelvoudigen buiten de piekuren. Minister Peeters heeft vorige week een opening gecreëerd voor meer nachttransport. Voor de luchthavens is 'the sky the limit'. Als we afgaan op de uitspraken van Voka en anderen van vorige week over de groei van bedrijfsterreinen, is het hun vraag om meer autogerichte bedrijfsterreinen in Vlaanderen te krijgen.

De federale minister van Klimaat Tobback, uw partijgenoot, heeft zich vorig weekend in een interview iets belangwekkends laten ontvallen: "Ik stel met afgrijzen de discussie over de logistieke missie van de Vlaamse economie vast. Plots moeten we dé logistieke regio van de wereld worden, maar geen mens stelt zich de vraag hoe we er in godsnaam moeten in slagen om onze CO₂-uitstoot te beperken als steeds meer vrachtwagens over onze wegen dokkeren."

Wij willen wél de vraag stellen hoe 'Vlaanderen distributieland' en 'Vlaanderen transitland' in godsnaam verzoenbaar is met de klimaatuitdagingen. Minister

Tobback zegt dat hij de oplossingen kent, maar dat hij betwijfelt of hij nog herkozen zal raken als hij ze vertelt. Ik vraag aan u, als minister van Mobiliteit, of u de kracht en de politieke moed hebt om meer inspanningen te leveren voor een duurzaam mobiliteitsbeleid.

Met een wegvignet alleen zullen we er niet geraken.

Gisteren vernam ik dat de slimme kilometerheffing in Nederland een heel belangrijk punt van uitvoering wordt in het Nederlands regeerakkoord. Mevrouw de minister, in welke mate bent u bereid om een extra inspanning te doen inzake mobiliteit? Ik denk dan in de eerste plaats aan een slimme kilometerheffing, gedifferentieerd naar tijd, plaats en milieukeurmerken. In dat verband hebben zowel VLD, CD&V als N-VA belangrijke uitspraken gedaan in de commissie.

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt: Mijnheer Penris, de toon van uw vraag verbaast me. In de commissie hebben wij over dit dossier altijd uitgebreide debatten gevoerd. Ik heb altijd veel inspanningen gedaan om de commissie uitgebreid te informeren.

U weet dat er vorig jaar afspraken zijn gemaakt tussen de Vlaamse Regering, de Waalse Gewestregering en de Brusselse Regering over een samenwerking. Daarbij werd de streefdatum van 1 januari 2008 vooropgesteld. Alle collega's van de commissie voor Mobiliteit weten dat ik altijd heel voorzichtig ben geweest met die datum. Het gaat immers om een heel technisch dossier waarin heel wat initiatieven moeten worden genomen. Ik citeer mezelf uit het verslag van het debat van 16 januari: "Als iedereen zich aan de timing houdt, dan is 1 januari 2008 haalbaar. Als er op het federale of het Europese niveau echter moeilijkheden opduiken, dan komt de timing wel in het gedrang. Ik ben met andere woorden realistisch."

Ik wil u even herinneren aan de passage in het Vlaams regeerakkoord over het wegvignet. Er is sprake van een duidelijke link tussen de invoering van het wegvignet en de compensatie voor de Vlamingen en de Belgen. De gezamenlijke invoering van zowel het wegvignet als de compensatie is heel erg belangrijk. Beide vormen essentiële onderdelen van het volledige dossier. Het is met name daar dat we moeten uitkijken naar de opinie van de Europese Commissie.

Samen met mijn twee bevoegde collega's heb ik altijd gezegd dat we niets zullen invoeren zolang we geen volledige technische en juridische zekerheid hebben in dit dossier. Dat kunt u ons moeilijk verwijten.

We zullen Europa bevragen over de link tussen de invoering van het wegvignet en de compensatie. We hebben ook samen beslist dat we een aanmelding zullen

doen bij Europa. Voor de Vlaamse Regering zal minister-president Leterme die inleiding doen bij de Europese Commissie. Het is moeilijk om vandaag reeds in te schatten welke impact dat zal hebben op de timing. Ik vermoed echter dat de streefdatum van 1 januari 2008 onder druk zal komen te staan.

Ik heb een brief gestuurd naar mijn Nederlandse collega waarin ik heb verwezen naar het overleg in het directiecomité van de Benelux van 8 februari. Daarin plannen we een overleg met een volledige informatie vanuit België en Vlaanderen over dit dossier. De secretaris-generaal van de Benelux zal helpen bij dit overleg.

Wat de suggestie van minister Peijs betreft, daar wil ik vandaag nog niet ten gronde op ingaan. Het gaat om een idee van een ontslagnemend minister.

We kijken met nieuwsgierigheid uit naar wat de nieuwe Nederlandse regering zal doen. Ik ben benieuwd wat mijn nieuwe collega in de Nederlandse regering van plan is. De Vlaamse Regering heeft altijd sterk benadrukt dat het de bedoeling is om over dit dossier overleg te plegen. Er is geen enkel probleem om eventueel de twee geplande systemen aan elkaar te toetsen.

Mijnheer Daems, ik ben het met u eens dat het wegvignet een klein, beperkt onderdeel is van een mobiliteitsbeleid. Daarmee wordt een eerste aanzet gegeven. Ik heb steeds gezegd dat aan het wegvignet een ecologische component verbonden is. Zo wordt de idee 'de vervuiler betaalt' ingevoerd. De opbrengsten van het vignet moeten voor een deel gebruikt worden voor duurzame mobiliteit.

Ik had de film van Al Gore niet nodig om te weten hoe urgent de situatie is. De film helpt vooral om de non-believers te overtuigen dat de situatie bijzonder urgent is. We moeten de zaak zeer ernstig nemen. Ook het Vlaamse mobiliteitsbeleid speelt daar een belangrijke rol in.

Het is niet zo dat we daar nu nog aan moeten beginnen. De afgelopen jaren is er al een hele inhaalbeweging gebeurd. De vorige regering heeft ook heel wat inspanningen gedaan. Toen werden belangrijke aanzetten gegeven.

De basis van het regeerakkoord voor de mobiliteit is nog altijd het Mobiliteitsplan Vlaanderen. Net in dat plan zijn heel wat belangrijke uitgangspunten opgenomen die ik, samen met mijn collega's, in beleid omzet. Zo is er het concept van de multimodaliteit met heel wat concrete doelstellingen. Ook in de vorige legislatuur werd daarvoor een belangrijke aanzet gegeven.

In het korte tijdsbestek dat me is toegemeten, kan ik maar enkele voorbeelden geven. We investeren fors in

het openbaar vervoer. Dat wordt ook door iedereen erkend, en door sommigen zelfs bekritiseerd. Die investering is echter heel belangrijk om de multimodaliteit waar te maken.

We investeren ook fors in het kaaimurenprogramma, zodat veel meer goederen worden vervoerd via de waterwegen.

De Vlaamse overheid prefinanciert spoorprojecten van de NMBS. Dat is heel belangrijk. U weet dat ik veel ambitieuzer ben dan de NMBS, ook wat de eigen bevoegdheden betreft. Voorlopig doen we het echter op deze manier. De aanzetten zijn gegeven. Vandaag worden de plannen uitgevoerd.

Het Pendelplan is een geïntegreerd plan. Het staat naast de plannen voor de investeringen voor het openbaar vervoer. Ik zal u de volgende weken en maanden verbazen met nog meer en forse investeringen in het openbaar vervoer. We zitten dus niet stil. Ik denk daarbij aan meer en kwaliteitsvoller openbaar vervoer.

Nieuw is dat het Pendelplan andere accenten legt. Ik geloof heel sterk in het verhogen van de capaciteit bij het gebruik van de wagen. Heel wat initiatieven hebben dan ook te maken met het autodelen, het carpoolen en het fietsfonds.

Op heel korte termijn – de volgende weken – wordt een aantal bijzonder interessante initiatieven voorgesteld. Gisteren hadden we het in de commissie over de introductie van de brandstofcelbus bij De Lijn. Dat is een absolute primeur.

We hebben zeer mooie prestaties neergezet met ecodrijving. We willen ecodrijving ook vertalen in het beleid. Ik denk daarbij aan het eigen wagenpark van de Vlaamse overheid. Fedis heeft ook onmiddellijk gezegd daarop te willen inspelen.

De eerste projecten – en dan gaat het om het Pendelonds – gaan van start in maart en april.

Mevrouw de voorzitter, ik zou nog even kunnen doorgaan. Ik wil enkel aantonen dat we ontzettend veel initiatieven nemen. Zo maken we werk van de steunpunten. Binnen het steunpunt Mobiliteit en Openbare Werken zal een cel werken rond duurzaam vervoer. Ik ben ervan overtuigd dat we moeten investeren in wetenschappelijk onderzoek inzake de mobiliteit en het leefmilieu.

De heer Jan Penris: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, mevrouw Peijs doet als uittreidend minister een dergelijke uitspraak niet zomaar. Zij was, en zij is de laatste dagen nog altijd, de spreekbuis van de administratie Verkeer en Waterstaat, dé instelling die Nederland achter de schermen bestuurt. Als mevrouw Peijs

een dergelijke uitspraak doet, kunnen we dan niet tot een deal komen? We kunnen dat aanbod bijna niet afslaan. Maak van de gelegenheid gebruik om het zo breed mogelijk te interpreteren. Wij zijn vragende partij in een aantal dossiers waar Nederland tot op heden niet bereid was enige toegeving te doen. Wel, koppel de dossiers aan elkaar en we zullen misschien sneller vooruitgaan dan we voor mogelijk hielden.

Wat Europa betreft, hebt u gelijk dat u in de commissies altijd een slag om de arm hebt gehouden. Toen de heer Decaluwe op 16 januari heel uitdrukkelijk vroeg of 1 januari 2008 realistisch was, hebt u gezegd dat u, met alles rekening houdend, daarover geen uitspraken durfde te doen. Maar in juni van vorig jaar hebben we zwart op wit in de verklaringen van de drie regeringen van dit land duidelijk de datum 1 januari 2008 mogen lezen. Maar goed, Europa is dus blijkbaar een moeilijke factor. Mevrouw de minister, dat verbaast me toch een beetje. Of het verbaast me niet want Europa is in alles moeilijk. Maar het verbaast me dat Europa pas vandaag wordt gekend en geraadpleegd. Al in juli 2004 presenteerde u aan dit parlement een regeringsnota waarin de optie van het wegvignet aan bod kwam. Het jaar daarop is dit parlement beginnen te debatteren over de denkpiste van het wegvignet. Toen al had u toch kunnen weten dat Europa een rol zou spelen? Waarom wordt pas vandaag een advies gevraagd, met de vertraging die we kennen tot gevolg? Waarom hebt u dat niet jaren geleden gedaan?

De heer Rudi Daems: Mevrouw de minister, bedankt voor uw antwoord. Maar, met alle respect, met alleen maar een wegvignet of met initiatieven die op zich nuttig en waardevol zijn en die moeten gebeuren – carpoolen, het aanmoedigen van milieuvriendelijk rijgedrag, investeringen in openbaar vervoer enzovoort – geraken we er niet meer. We zijn in een ander soort discussie, in een ander tijdperk aanbeland. Zonet las ik in de persmededeling van UNIZO dat we misschien beter het wegvignet naar af sturen en het debat over de slimme kilometerheffing openen. Ook daar is Nederland blijkbaar voorloper. Zij hebben al beslist om het uit te voeren. Misschien is het nuttig om niet alleen het wegvignet te toetsen aan de slimme kilometerheffing, misschien moeten we het debat opengooien. In dat verband wil ik u vragen wat u denkt over het eventuele invoeren van een kilometerheffing die rekening houdt met tijdstip, plaats en vooral milieukenmerken van de mobiliteit – om te beginnen voor het vrachtwagentransport, zoals ook in Duitsland het geval is.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw Peijs wordt, zoals u weet, gouverneur van Zeeland. De minister-president is er al op bezoek geweest en heeft de Nederlandse minister-president Balkenende al ontvangen, ik dacht in

Brugge. Minister Peeters onderhoudt een heel goed contact. Ik suggereer dan ook, mevrouw de minister, dat u in navolging van uw collega's heel spoedig contact opneemt om dit probleem eens uit te praten en in een duidelijke context te plaatsen. We krijgen immers allerlei signalen van de Nederlanders.

Daarbij aansluitend: gisteren hebben wij nog minister Van Mechelen ondervraagd over het wegvignet. Ik heb van hem begrepen dat er meerdere scenario's worden bestudeerd. Ik hoop dat wij daarover in de commissie wat meer uitsluitsel krijgen.

De voorzitter: Minister-president Letermé heeft het woord.

Minister-president Yves Letermé: Ik laat het aan de goede zorgen van minister Van Brempt over om te antwoorden op de vragen van de collega's. Ik wil alleen zeggen dat ik heb afgesproken met minister-president Balkenende, die opnieuw van start gaat met een regering, om hem binnenkort een officieel bezoek te brengen. Wij zullen tijdens dat werkoverleg uiteraard het dossier van het wegvignet zorgvuldig bekijken. Het is evident dat de goede verstandhouding van de afgelopen jaren heeft geleid tot een deblokkering van het dossier van de Westerschelde. Ik heb er goede hoop op dat wij ook een steentje kunnen bijdragen tot een goede afwikkeling van het dossier van de IJzeren Rijn. Wij zullen uiteraard minstens hoffelijkheidshalve de dialoog aangaan met de Nederlandse collega over de problematiek van het wegvignet, de heffingen en dies meer. In samenspraak met alle bevoegde collega's binnen de Vlaamse Regering zal ik daartoe de komende weken het initiatief nemen.

Minister Kathleen Van Brempt: Mijnheer Penris, het is altijd een beetje delicaat om data te prikken. Het prikken van een streefdatum heeft het grote voordeel gehad dat we een planning hebben kunnen maken met de drie gewestregeringen en dat we ons heel strikt aan die planning hebben gehouden. Dan kwam er het moment waarop we merkten dat we een tandje bij moesten steken en dat we de Europese Commissie moesten inlichten en wachten op hun oordeel. We willen niets invoeren waarvan we niet zeker zijn. U had misschien een glazen bol bij de start van deze regering, maar beleid moet worden ontwikkeld. Er moeten heel veel stappen worden gezet. In het begin dachten we aan een papieren vignet, nu gaat het om een elektronisch vignet. We hebben de tijd nodig om dat goed te onderzoeken. Ik vind het onzin om met een dossier dat niet af is, naar Europa te stappen. Wat nu gebeurt, is de normale en goede gang van zaken in dit dossier.

Mijnheer Daems, ik betreur een beetje dat u denigrerend doet over de initiatieven die we nemen met betrekking tot openbaar vervoer en ecodriving. In alle bescheiden-

heid denk ik dat we op het vlak van mobiliteit en mobiliteitsplanning tot op gemeentelijk niveau een voortrekkersrol spelen in de hele Europese Unie. We mogen daar terecht trots op zijn. Dat begint ook stilaan zijn vruchten af te werpen. Ik ben het wel met u eens dat we nog heel wat meer moeten doen. Ik krijg dan ook heel vaak de wind van voren van heel wat belangengroepen.

Ik wil nog kort stilstaan bij de slimme kilometerheffing. In een mobiliteitsdebat mogen er geen dogma's zijn, ook niet hierover. U moet onderkennen dat in geen enkele Europese lidstaat de slimme kilometerheffing bestaat. De technologie is vandaag nog niet voorhanden. Daar is heel wat voor nodig, niet het minst de apparatuur in de wagen die het mogelijk maakt om het slim te doen. Als een kilometerheffing niet slim kan, doe het dan niet! We hebben een heel goede kilometerheffing, namelijk het tanken aan de pomp. Daar betaalt men per kilometer. Als het niet slim kan, begin er dan niet aan. Het is mijn standpunt dat de Vlamingen eerst een heel goed alternatief moeten krijgen via de fiets en het openbaar vervoer. Heel wat mensen hebben geen alternatief dan de wagen te nemen om van thuis naar het werk te gaan. Net daarin, mijnheer Daems, zal ik de komende maanden en jaren fors investeren, onder meer met het Pendelplan. Op die manier wil ik ervoor zorgen dat er alternatieven zijn voor de Vlamingen. (*Applaus bij sp.a*)

De heer Jan Penris: Mevrouw de minister, ik heb geen glazen bol, maar ik voorspel u dat we elkaar in dit dossier nog een paar keer zullen tegenkomen.

Minister Kathleen Van Brempt: Ongetwijfeld.

De heer Rudi Daems: Mevrouw de minister, ik wil helemaal niet denigrerend doen over de inspanningen die er gebeuren. Ik ontwaar enige contradictie tussen enerzijds bepaalde inspanningen en anderzijds het discours van de Vlaamse Regering over Vlaanderen als distributieland en transitland. Ik garandeer u dat met de inspanningen die nu gebeuren, we de klimaatdoelstellingen niet zullen halen. Het zou dan ook nuttig zijn om te beginnen met een slimme kilometerheffing voor vrachtwagenverkeer. Daartoe bestaan al aanzetten in Europa. De technologie mag in deze geen voorwendsel zijn. Waar een wil is, is een weg. We moeten allerlei technologische snufjes ontwikkelen om het wegvignet in te voeren. We gaan ook een snufje ontwikkelen om de Oosterweeltoeffening in te voeren. Een dergelijk verhaal voor een slimme kilometerheffing is evengoed introduceerbaar op Vlaams of Belgisch niveau.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Tom Dehaene, de dames Hilde Crevits en Vera Van der Borgh, de heren Marnic De Meulemeester en Kurt De Loor en mevrouw Helga Stevens houdende wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, met het oog op het toelaten van bijstand door vertrouwenspersonen van OCMW-raadsleden met een handicap bij de uitoefening van hun mandaat – 1050 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 3

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Jef Tavernier en Jos Stassen, de dames Mieke Vogels en Vera Dua en de heren Eloi Glorieux en Rudi Daems houdende wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, met het oog op het toelaten van bijstand door vertrouwenspersonen van OCMW-raadsleden met een handicap bij de uitoefening van hun mandaat – 1067 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de beide voorstellen van decreet die door de commissie in samenhang werden behandeld, met dien verstande dat het voorstel van decreet van de heer Dehaene en consoorten als basis voor de bespreking werd genomen. Wij volgen hier dezelfde werkwijze.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Verfaillie, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Dit is een belangrijk decreet, hoewel de reikwijdte ervan beperkt is. Het is van belang deze wijziging vrij snel door te voeren. Het bestaande decreet zorgt ervoor dat mensen die bijstand nodig hebben om hun OCMW-mandaat uit te voeren, daarvan verstoken blijven. In het Gemeentedecreet is daarin wel voorzien. Dankzij dit voorstel van decreet worden beide decreten gelijkgeschakeld. Wie bijstand nodig heeft voor de uitvoering van het mandaat, kan een vertrouwenspersoon inschakelen. Die vertrouwenspersoon moet voldoen aan de verkiesbaarheidsvoorwaarden voor de gemeenteraad en heeft recht op een zitpenning zoals ook het verkozen lid dat heeft. Deze belangrijke aanpassing moet er zo snel mogelijk komen.

De voorzitter: De heer De Meulemeester heeft het woord.

De heer Marnic De Meulemeester: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, de hoeksteen van

de democratie is de zo ruim mogelijke participatie van alle segmenten van de bevolking. Dit betekent dat in een democratische samenleving zo weinig mogelijk mensen of groepen van mensen worden uitgesloten. Op het terrein is er soms nog een verschil tussen theorie en praktijk; tussen de wettelijke gelijkheid en de werkelijkheid. Zo zijn er mensen die het vanwege hun handicap moeilijker hebben dan anderen om aan de politieke besluitvorming deel te nemen. Om de drempel te verlagen, is vroeger op het gemeentelijke vlak voorzien in de mogelijkheid tot aanstelling van een vertrouwenspersoon. In het Gemeentedecreet is het statuut van deze vertrouwenspersoon verbeterd door hem of haar presentiegeld toe te kennen. Bovendien is in het besluit van de Vlaamse Regering houdende het statuut van de lokale en provinciale mandataris voorzien in de mogelijkheid om kosten die worden gemaakt en die noodzakelijk zijn voor de uitoefening van het ambt, zoals bijvoorbeeld een doventolk, terug te betalen.

Er bestond echter een lacune in de regelgeving over de OCMW-raadsleden met een handicap. Voor hen gold de mogelijkheid van een vertrouwenspersoon niet. Deze tekortkoming wordt dankzij dit voorstel van decreet weggewerkt: ook zij zullen in de toekomst van deze faciliteit gebruik kunnen maken. Zo kunnen ze volwaardig participeren aan het politieke leven.

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mevrouw de voorzitter, collega's, wij steunen uiteraard dit voorstel van decreet. Beide voorstellen zijn trouwens in de praktijk samen gevoegd. Ik wil van deze bespreking toch gebruik maken om de leden van meerderheid en oppositie op te roepen om zorgvuldig decreetgevend werk af te leveren. Dat we deze wijziging moeten doorvoeren is eigenlijk een kleine blaam die ook mij treft. Wij hadden dat eigenlijk moeten voorzien. Misschien moeten we in het vervolg iets zorgvuldiger te werk gaan en iets meer tijd nemen, in plaats van ons de karwats van de regering te laten welgevallen.

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Geachte collega's, de N-VA-fractie staat volledig achter dit voorstel van decreet omdat het een goed voorbeeld is van inclusief beleid ten aanzien van personen met een handicap. Aangezien de politiek een grote impact heeft op het dagelijkse leven van Jan en alleman, en dus ook van personen met een handicap, moeten die personen met een handicap die verkozen zijn in staat worden gesteld om, los van alle barrières, op gelijkwaardige wijze hun mandaat ten volle uit te oefenen. Vandaar dat wij dit voorstel ten volle ondersteunen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2006-2007, nr. 1050/3).

De artikelen 1 tot en met 3 worden zonder opmerkingen aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

BENOEMING VAN EEN LID VAN DE RAAD VAN BESTUUR VAN HET VLAAMS INSTITUUT VOOR VREDE EN GEWELDPREVENTIE

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is overeenkomstig artikel 7 van het decreet van 7 mei 2004 houdende oprichting van een Vlaams Instituut voor Vrede en Gewelddpreventie bij het Vlaams Parlement de benoeming van een lid van de Raad van Bestuur van het Vlaams Instituut voor Vrede en Gewelddpreventie, ter vervanging van mevrouw Karen Castryck, destijds op voordracht van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen benoemd.

De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen heeft bij brief van 24 januari 2007 de heer Jerry Crombez voorgedragen.

Vraagt iemand hieromtrent nog het woord? (*Neen*)

Aangezien het aantal kandidaten overeenstemt met het aantal toe te wijzen plaatsen, verklaar ik de heer Jerry Crombez benoemd tot lid van de Raad van Bestuur van het Vlaams Instituut voor Vrede en Gewelddpreventie.

MOTIE van de heren Joris Van Hauthem en Luk Van Nieuwenhuysen betreffende een belangenconflict – 1096 (2006-2007) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, deze middag heeft de heer Van Hauthem bij motie van orde een voorstel ge-

daan tot aanvulling van de agenda met de motie van de heren Van Hauthem, Van Nieuwenhuysen en Tack betreffende een belangenconflict.

Eerst wordt beslist over de aanvulling van de agenda. Wie vraagt daarover het woord?

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mevrouw de voorzitter, het is niet zomaar een vraag tot aanvulling van de agenda. Als het over een belangenconflict gaat, zegt het Reglement dat men de spoedbehandeling moet vragen. Tenzij men het wil uitstellen tot volgende week, want dat is ook bij de vorige motie betreffende een belangenconflict gebeurd.

Waarom de spoedbehandeling? Het gaat over een wetsvoorstel dat in de Senaat werd goedgekeurd en dat nu aanhangig is in de Kamer van Volksvertegenwoordigers. Het voorziet in de oprichting van een overkoepelende Hoge Raad voor Deontologie van gezondheidszorgberoepen. Men kan bedenkingen hebben over de inhoud of over het feit dat het nog altijd een unitaire bedoening is. Maar een van de in het oog springende elementen is de vraag bij welke territoriale en provinciale entiteiten van die raad gezondheidswerkers zich moeten aansluiten.

Volgens dit wetsontwerp kunnen artsen die in faciliteitengemeenten wonen nog altijd kiezen om zich aan te sluiten bij de Vlaams-Brabantse of de Waals-Brabantse provinciale raad. Wij vinden dat dat niet kan, omdat er een enorme anomalie in die wetgeving zit, namelijk dat men terugvalt op een taalwetgeving van 1938 die intussen niet meer bestaat. Het is dus een bestendiging van een soort faciliteiten die men toch, dacht ik, wilde terugdringen. Volgende week wordt het waarschijnlijk gestemd in de Kamer, daarom vragen wij de spoedbehandeling.

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Mevrouw de voorzitter, ik begrijp ten zeerste de vraag. Wij hadden ook gehoopt dat het wetsvoorstel betreffende een nieuwe regeling voor de verschillende orden voor personen die een gezondheidsberoep uitoefenen, in overeenstemming zou zijn met onze taalwetgeving.

Als we vandaag voor een belangenconflict stemmen, als we daar al een meerderheid voor vinden, wordt de zaak opgeschort en blijft de toestand, die in wezen strijdig is met onze grondwettelijke taalbepalingen, voortbestaan. Daarom zijn we er voorstander van om, als dit voorstel wet wordt, naar het Arbitragehof te gaan, om de specifieke bepaling “onverminderd de bestaande wettelijke bepaling” te schrappen, zodanig

dat de regeling in overeenstemming is met onze grondwettelijke bepalingen.

We stellen voor om niet voor het belangenconflict te stemmen, maar om, op het ogenblik dat het voorstel wet wordt, als regering of als parlement naar het Arbitragehof te gaan.

De heer Joris Van Hauthem: Mevrouw de voorzitter, ik wil een werkwijze voorstellen die we ook bij de vorige motie betreffende een belangenconflict hebben gehanteerd. De eindstemming in de Kamer zal ten vroegste volgende week donderdag plaatsvinden. We hebben nog tijd om het volgende week grondig te behandelen in de plenaire vergadering.

Mijnheer Caluwé, ik zie echt niet in, als deze wet wordt gestemd, op basis waarvan we naar het Arbitragehof zouden kunnen gaan. Het is geen kwestie van bevoegdheidsoverschrijding, het gelijkheidsbeginsel wordt niet overschreden en de rechten van titel II van de Grondwet zijn niet in het geding. Dat zijn de zaken waarvoor het Arbitragehof bevoegd is.

Ik denk dat we ons zullen moeten uitspreken over het belangenconflict, omdat er na de stemming gewoon geen mogelijkheid meer is om eventueel naar het Arbitragehof te gaan.

Mevrouw de voorzitter, ik stel voor, als u daarin toestemt, dat we het document goed lezen, we dit punt volgende week agenderen als belangenconflict en we de knoop doorhakken.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

Is het parlement het eens met dat voorstel tot aanvulling van de agenda?

Dan stel ik voor dat de motie van de heren Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen en Erik Tack betreffende een belangenconflict volgende week wordt behandeld.

Is het parlement het daarmee eens? (*Instemming*)

ROUWHULDE

De voorzitter: Dames en heren, we zijn allemaal getuige geweest van opnieuw zinloos geweld, dat afgelopen weekend in Oostende het leven heeft gekost aan een jongeman van achttien jaar, Bart Bonroy.

Er is reeds heel veel gepraat over dit schokkende feit en er zal nog veel worden gedebatteerd over de oorzaken

van dergelijk gedrag en hoe we dit in de toekomst kunnen vermijden. Maar soms is er ook een moment om even te zwijgen en zich te bezinnen, uit respect voor het slachtoffer en zijn familie. Mag ik u vragen een minuut stilte in acht te nemen voor Bart Bonroy, die aanstaande zaterdag begraven wordt.

– *De Vlaamse volksvertegenwoordigers nemen een minuut stilte in acht.*

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Tom Dehaene, de dames Hilde Crevits en Vera Van der Borgh, de heren Marnic De Meulemeester en Kurt De Loor en mevrouw Helga Stevens houdende wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, met het oog op het toelaten van bijstand door vertrouwenspersonen van OCMW-raadsleden met een handicap bij de uitoefening van hun mandaat

– 1050 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

118 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
118 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet eenparig aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Mieke Vogels tot besluit van de op 23 januari 2007 door mevrouw Mieke Vogels in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de groeiende schuldenproblematiek in Vlaanderen

– 1082 (2006-2007) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

119 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
36 leden hebben ja geantwoord;
83 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Marijke Dillen tot besluit van de op 23 januari 2007 door mevrouw Mieke Vogels in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de groeiende schuldenproblematiek in Vlaanderen

– 1080 (2006-2007) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

119 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
29 leden hebben ja geantwoord;
84 leden hebben neen geantwoord;
6 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Tom Dehaene, de dames Vera Van der Borgh en Helga Stevens en de heren Bart Caron, Bart Van Malderen en Steven Vanackere tot besluit van de op 23 januari 2007 door mevrouw Mieke Vogels in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de groeiende schuldenproblematiek in Vlaanderen

– 1084 (2006-2007) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

118 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
112 leden hebben ja geantwoord;
6 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 14 februari 2007 om 10 uur en 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 16.31 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Tom Dehaene, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Steven Vanackere, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Luc Van den Brande, Joris Vandenbroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch.

Afwezig met kennisgeving

Hilde Eeckhout, Erik Tack, Greet Van Linter: gezondheidsredenen;

Karim Van Overmeire: ambtsverplichtingen.

Afwezig zonder kennisgeving

Jean-Marie Dedecker.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen

Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Rudi Daems, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Eloi Glorieux, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Felix Strackx, Jef Tavernier, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaeve, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Miet Smet, Bart Somers, Helga Stevens, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Johan Verstreken, Robert Voorhamme, Paul Wille

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaeve, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De

Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Miet Smet, Bart Somers, Helga Stevens, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Johan Verstreken, Robert Voorhamme, Paul Wille

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Kathleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Helga Stevens, Felix Strackx, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels
